

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Liber Secvndvs, Sive Secvndvs Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

LIBER SECVNDVS,

S I V E

SECVNDVS DIES.

ELEGIA PRIMA.

B. Virgo è pulchrâ Aurorâ, & Iride
prosperum sibi ominatur diem :
sed frustra.

A Altera lux oritur, roseo cui floreat astro
Lucifer, Eois præuia stella rotis.
Et se purpureis Aurora venusta coronis
Comit, & auratis flauet amœna comis.
Aureolâ & sol pingit acu, radioque figuram
Ipse suam, & pictis Irin adumbrat aquis.
Luciferi, Auroræque comantis, & aurea solis
Ut vidi nitido lumina stare polo ;
Clara meum, dixi, promittunt signa puellum ;
Promisso puero non tamen orta dies.
Phœbe quid adrides ? hilari mentiris Eoo :
Nec dedit Auroræ pronuba stella fidem.
Et solem vanis breuis Iris vt exprimit vmbis ;
Omina iam pacis sic mihi vana parit,
Alterâ cur igitur puro lux nascere partu ;
Si mihi nil Solem reddis iniqua meum ?
Hæcine lux, & non magis vmbra simillima nocti est ;
Ceu mediâ certè nocte sepulta queror,
Sol, & luna pares cœlo qui ducitis horas,
Alternumque nouo pascitis igne iubar ;

Inuides

Inuideo vobis, quem nescia venor, IESVM
 Me sine spectatis nocte, dieque meum.
 Heu ego quid merui? totis quem cernitis annis,
 Cur mihi cernendum nulla dat hora Deum?
 Totus Amor Deus ipse, sui sic parcus amoris
 Cur abit, vt lacrymis fons mihi largus eat?

ELEGIA II.

1. *B. Virgo è cedri, sub quà sedet, folijs exoptat,
 vt sibi umbratile horologium Amor concinnet; vt inde
 de reditum filij deprehendat, designetque horam.*

2. *Fontem, cui adsidet, monet vt suum cursum
 ad Christum qui sit caput fontium, reflectat; vel vt
 eius sitim restinguat.*

Heu! feror incertis huc, illuc nescia campis:
 Quod sequar, at nullum fert mihi campus iter,
 Multa quidem varijs reperi vestigia fulcis:
 At nusquam Domini signa reporto mei,
 O vtinam norit (sed quid non nouit & absens?)
 Quahbus, ah! Virgo lucter anhela malis!
 Quod super, ipsa vijs, heu! fracta tot ærumnolis,
 Hac ego sub cedro debile sterno larus.
 Vnde suis vmbrijs lætas cedrus indicet horas,
 His struat è folijs horologion Amor,
 Qui doceant horas, solem si quæris & vmbra è
 Hic erit irradians sol Puer, vmbra Parens,
 Tum radijs Puer inde, Parens hinc arguet vmbrijs,
 Quæ dabit hora mei solis amore frui,
 Si tamen hic absistat honos, & gloria cedro:
 Indice pro cedro dux mihi riuus eat.
 Fors his fons vitreo fugiens pede quærat IESVM;
 Improba cui siccis cor sitis vrat agris,
 Cui potè nobilior gelidæ sit gratia lymphæ;
 Pocula quàm tenero fundere grata Deo!
 Riuus vt hic bibulis furtim serpebat in herbis,
 Tum dixi, vt sedi pybere fessæ toro:

Riuus,

Riuule, quo properas longinquis auis oris ;
 Natalesque fugis lymphidus exsul aquas ?
 Curre, nec inuideo : profugos decet ire liquores,
 Sed mihi curre ; tuo fonte recurrat Amor.
 In capu. ! vitreas fuga versa reflectat habenas,
 Insueralque redux curre, recurre vias.
 Riuule, quare tuum quem quæro miserima fontem ?
 Sic dominum certo calle sequere tuum.
 Vt video, varios sequerisque, fugisque per orbes,
 Quâ trahis errantes crispa per arua vias.
 Curuus an ad fontem reuolubile pondus aquarum
 Flectis ? adi puerum (fons tuus ille) meum.
 Illius ante pedes liquidas tum siste quadrigas,
 Et comes adistam supplice nixa genu.
 Tum tenero Domino famulas pius adflue lymphas,
 Forsitan exstinguet pronida lympha sitim.
 Si tener ille sitit sitiente viator arenâ
 (Vt metuo) siccum dilue Nympha metum.
 Quod si parca breuem tibi copia fraudet aquæ spem ;
 Sufficiam largo lactea pocla sinu.
 Alma mihi plenas nam gratia suggerit urnas ;
 Vber vt hinc æquis effluat vnda modis.
 Ancillæ Phariæ siccis fons fluxit arenis, (a)
 Nec rerum Domino vena maligna fluet ?
 Virga petrâ liquidôs prius extudit arida fontes, (b)
 Hacidumque almo depulit amne sitim.
 Nonne & vbi siccis torret vapor ossa medullis, (c)
 Viator & ex asini dentibus hausit aquas ?
 Quin & adulter aquæ fontem quem damnat amaror, (d)
 Nonne suis vates imbuit inde fauis ?
 Nec mihi fons vllus, nullas mihi riuus, & amnis
 Pocula qui Domino spondeat æqua suo ?
 Quod si nulla sitis quam fons leuet, angat alumnum,
 Quâ fugit, ad Gnatum fons mihi ducat iter,
 Donec aquis pia Nympha pedes prælambat IESV :
 Ille mihi fontis dulciior vsus erit.
 Quin etiam qui monstrat iter liquor indice riuo,
 Quâ premor, exstinguet nil vbi poto, sitim, (a) Agari

ppat,
 et ma
 rsem
 vel ut
 i
 er,
 a
 a
 rule,

(a) Agari & Ismaeli, ubi in deserto siti astuans,
Angelus fontem indicat.

(b) Moses bis suâ virgâ petram percutiens, fon-
tem inde elicit.

(c) Samson casis Philisthæis è maxillâ asini im-
petrat à Deo aquas.

(d) Elizeus fontem amarum in Iericho sale ma-
fuso dulcem reddidit.

ELEGIA III.

Felicitatem eius loci, in quo Christus
versatur, B. Virgo celebrat.

1. Optat illi, cui insistit, rupi sua vota insculpere.
2. Felicia ea in quibus Christus degit loca præ-
dicat.
3. Arbor illa sub quâ desidet Deus, pulcherrima
& uberrima evadit.

VT stetit aëriâ speculâ super ardua montis
Digna parens Verbo; tunc itâ visa loqui est:
Quis dabit hâc sculpam petrâ, quas dicto, querelas?
Queis sit spina stylus, facta sed ipsa chalybs.
Tunc ego stans docili modo quod pede subtero saxo,
Imprimerem luctûs conscia signa mei.
Suppleretque cavas denso dolor imbri figuras:
Imperat hic lacrymas quò iuber ire loqui.
Scire lubet, quid arare velim? lege quæso viator.
Mi IESU ad MARIAM tu mea vitâ redi.
Nullus at ille redit: varias decurrit in oras;
Nec tamen vlla mihi quem tener ora, refert.
Inuideo vobis felices gaudia campi,
Quæ mea sunt, superum gaudia digna domo.

Vos tener ipse Deus placidis adridet ocellis :
 Verque adflat radijs ille perenne suis.
 Hic gelido de fonte bibit ; gelidaue sub vlmō
 Sessitat ; æstiuos sol vbi torret agros.
 Hic violam carpit, quā non formosior vllā
 Tacta manu ; vincet pulchrior inde rosam.
 O tu fausta Ceres, ô mons, ô ripa, vel herba ;
 Quā Deus incedit, qualia donz refers !
 Sin puer hic subeat florum cui copia, pomum ;
 Induet in fructus florea dona suos.
 Nec te præteream quercus, cedre, palma, cupressus ;
 Hospita cui fessum protegit vmbra Deum.
 Iam quot alis frondes, tot ales pulcherrima flores ;
 Nec mora, floris honos fructus opimus erit.
 Sin densis prætexat iter Dryas obuia ramis ;
 Gaudia depictis sparget odora comis,
 Fortunata Dryas, pulchro quam Numinis vsu
 Nobilitat, dono cœlitate dignus honos !
 Næ tu nupteriam felix & nobilis arbor,
 Siqua paris Gnato punica poma meo !
 Fraxinus in syluis ; lætis in collibus vlmus ;
 Adsita myrtus aquis ; pinus amica iugis ;
 In Libano cedrus ; Sionis in arce cupressus ;
 Palma Syro gaudens, & terebintl, us agro ;
 In violis laurus ; frondosâ vitis in vlmō ;
 Quæque vitet vitidi pomus amica pyro ;
 Pulchra quidem, quavis tamen arbore pulchrior arbor
 Illa nitet, sub quâ sederit ipse Deus :
 Et quam lassus amat, gelidatue recumbit in vmbra,
 Sidereum pueri duet ab ore decus,
 Ante diu sterilis rarâ licet arbutus vmbra ;
 Ab IESV radijs aurea poma feret.
 Omnis ab hoc vno rerum se copia vultu
 Fundit, & has nemo carpere gessit opes ?
 O ! vt ego plenis stiparem poma canistris,
 Diuite lecta solo, quod pede Christe premis !
 Sed quid ego calathō legerem tot poma ? vel vno
 In pueri poma cætera poma legam.

ELEGIA

ELEGIA IV.

Varius in orbem B. Virginis
recursus.

1. B. Virgo queritur, necdum tertio iam demum
die apparere puerum.
2. Cupit adhuc indagare.
3. Hæret anceps, ubinam querat.
4. Sperat tamen ad se, uti ad punctum, vario è
viarum amfractu rediturum puerum.

VOX B. VIRGINIS.

I Am bis luna redit funesti conscia casus,
 Quæ vetat ire nouis astra serena rotis.
 Nec ter adhuc lux orra meum promittit IESVM;
 Nox ubi sub tristi terra sole sedet.
 Quique suos reddit rediuius Eous honores,
 Quod sequor Eoo non redit igne iubar.
 Tunc ego: quam felix, si sol sis fidus amanti.
 Fides ero, dixisti; nec tamen vlla fides.
 Tempus & aura vagis-ut enim celer auolat alis;
 Sic abit & rapidum temporis auctor iter.
 Quà fugit, insuetusque viæ, durique laboris,
 Effugit auersus Virginis ille domo;
 Ibo celer, celeremque sagax venabor alumnum;
 Mitto canem; cæcus sed canis errat amor.
 Eure, precor, resonis MARIÆ suspiria pennis
 Defer eò, IESVM nox ubi muta premit.
 Et puero narra, lacrymis quas scribo querelas;
 Si tamen has nescit, qui regit astra puer.
 Sed redit orbis amor, redit orbis & Eurus alumno;
 Hic IESV reditum nescit, & ille fugam.
 Ibo tamen, quò ducit amor, simul error IESV
 Non errans; hic spem dicat, & ille fidem.

Dicamus

Dicamus bona verba : pij puer omnis augur
 Sic iubet , ille redux prospera vota facit.
 Det Deus, vt norim, quo sistat limite currum
 Quæ ue terenda nouis ritè sit ora rotis.
 Sed nimium faciles spes credula commodat aures,
 Dum mihi sponder opem, durius vrget opus.
 Nil actum tot in ærumnis, orisq; laborum,
 Nil desiderijs, luctificisque vijs?
 Quamlibet inuitem; puer in pia colla parentis
 Nullus adest: mors est non licuisse morti.
 I nunc, & tandem Mater moriare puelli,
 Saucia de damno: sed mihi viuè, iubes.
 Viue diu; sero Gnato matura doloti;
 Viue diu; disces quod patiè, pari.
 Præterea duro iam nunc aduesce laboti:
 Virgo licet: vincent Virginis arma necem.
 Hoc equidem sensi, nec me sententiã mutat;
 Sentit & hoc mecum quisquis amando perit.
 Interea sed quid statura cura, grauisque laborum
 Orbis in abruptis itque reditque vijs?
 Quid sequar? incertis mens scinditur anxia votis,
 Haud minus ac quadris compita scissa vijs.
 Sicubi sisto; nigris dolor aduolat obuius alis.
 Sin vagor, absentem me procul icit amor.
 Hoc puer, ille puer, quo non sit suauior alter,
 Sustinet? hanc Matri sponder an ergo fidem?
 Si fas dulcè queri, de te querar omnia I E S V;
 Omnia cum I E S V dum mihi parue rapis.
 Alma precor pietas iustis sed parce querelis,
 Si quid pecco, pij noxa doloris erat.
 Crimen an ausa parens? scelus est peperisse salutem
 sed nil ausa parens; nec scelus ausa parens.
 Nil nocet, an nocuisse queat pia Mater amoris?
 Quid? cadat in castum culpa, dolusue finum?
 Quidquid id est, pueri sine crimine, siue parentis
 Si puer errat amans, error amoris erit.
 Ceu rota, mille nouo sed vt orbe reuoluerit orbis,
 Puncto fixa breui mobile sistit iter:

E ij

Sic &c

Sic & amor vario fat vt egerit agmine cursus ;
 Huc quò meta vocat ; credo, reflectet equos.
 Nunc licet immenso trahat ampla volumina gyro ;
 Sancte Puer punctum cor tibi matris erit.
 Omnis tò tendit concors via, siue viarum
 Linca, quo puncto meta ster alta quies,

ELEGIA V.

B. Virgo solitudinem suam, dolorem-
 que, & Verbi æterni vbiuis silen-
 tium explicat.

1. *Se solam à Filio relinqui ingemiscit.*
2. *Vbiq̄ue IESVM suauiter inclamat ; nec ta-
 men vox inde vlla resultat.*
3. *Omni affectu aduocat Filium.*

Felix illa domus, cui pusio ludit in aulâ ?
 Felices sobolis, spes vbi salua, natus !
 Ast ego non felix ; cui si non plurimus hæres,
 Vnus in vnigenâ floret & omnis honos,
 Flos tamen eximius quouis præ flore, parentem,
 Qui sit lux reliquis, tristis vt umbra later.
 Hæccine virginei sint vltima præmia partûs ?
 Hæccine sub dextrâ cælite pacta fides ?
 Hæccine Iosepho merces iucunda laborum,
 Vsque redux duro currat vt orbe labor ?
 Idquæ vbi iam lætis pax aurea floret in herbis ;
 Et via festiuus personat icæta choris ?
 Vidi ego tum quouis ridere rosaria prato,
 Et dare texendas in sacra ferta rotas.
 Inde meo sed mille sinu nisi sidere spinas
 Ingemui : spinis saucia corda flagrant.
 Hinc dolor, vlcus edax, quouis petit orbe medelam ?
Vas medela puer, qui mihi vulnus alit,

Imploro

Imploro sylvas ; imploro nescia rupes ;
 Imploro grauidum, quo salit vnda, specum.
 Et IESV syluis, & rupibus aggemo IESV :
 Musa sed ad surdas stant elementa preces.
 Vna tamen saxi vox edita reddit IESVM :
 Triste pari lagens voce recudit opus.
 Illa sed in tennes exspirat languida questus ;
 Et iam semianimi murmure rauca filet.
 Ergo loqui, dum cuncta silent, puer incipe, Patris
 Nobile tu Verbum ; debita verba neges ?
 Vt quid adhuc, vbi iusta pijs stat gratia votis,
 Abripit incassas aura, vel vnda preces ?
 Sola quid ægra meo gemitu comes aggemit Echo ?
 Non nisi vis lacrymis digna sit aura meis ?
 Malo bibas tristi quos depluo lumine, rores :
 Si non has oculis, at bibe corde preces.
 Quid prohibet, profugo lacrymas vbi fundo puello,
 Affundat socias ipte puellus aquas ?
 Tu meus ille dolor, sis & medicina dolori.
 Omnibus ille salus, noxa parentis eris ?
 Qui mihi dat vulnus, medicus sit vulneris idem.
 Dulce quid est medicâ vulnera ferre manu.
 Dulce quidem fateor : nouus at dolor vrit acerbis
 Cor stimulis ; necdum spes vbi certa redit.
 Tot pueros inter medio stans agmine, dixi :
 Ah ! meus, & solus cur mihi Gnatus abit ?
 Vna tamen peccat, vox consonat altera vero.
 Solus abis ; sed iam non meus ille puer.
 Quid vetat esse meum ? merui quid tale, vel ausim ?
 Nil merui ; nedum tale quid ausa parens.
 Viderit hoc, vt complet iter nunc omne, viator
 Nescio quis, dicet: Mater es ausa nefas.
 Exime, vana licet, nigrae conuicia famæ ;
 Candida quam puri fama pudoris habet ;

ELEGIA VI.

Accumbit ad fontem, instar ceruæ,
quæ suum quærat hinnulum; &
inde doloris vulnus.

1. Queritur B. Virgo Puerum maternis caritatis
vinculis non posse detineri.
2. Curas intendit, vt reperiat.
3. Se ceruæ suum hinnulum quærenti comparat.
4. Fessa ad fontem desidet.

Visceribus sata vincla meis in fœdera duxi,
Vincta quibus concors corda teneret amor,
Iamque diu tenuit: fuit his tenuisse voluptas.
Nunc ea, quæ strinxi vincula, rupta queror.
Mollis enim, fateor, mihi vena, tenerque sub illa
Sanguis erat; Gnato quò pia vincla fluant,
Fortior hic adamantæ à sed compede nexus;
Vt puero molli stringeret arte pedes.
Non tamen adstrinxit, qui cetera stringit, alumnum:
Idque vbi dextra breuem stringeret ista manum,
Nec potes auersum pia flectere Virgo puellum,
Quò minus incertas deterat vsque vias?
Nec valet adstringi blandis mea vita lacertis,
Et dare materno gaudia digna sinu?
Vt quid adhuc dubijs palatur, vt ales, in oris,
Et secat immensis secta tor arua vijs?
Pristinus an gelidas euauit ardor in auras,
Quæque tulit Matri donatuisse piget?
Sic an inaccessis lateas obscura sub antris,
O facies, oculos vrere nata meos?
Nata meos oculos, sed dulcius vrere flammis;
Et solis radijs par quibus ardor eat.
sic gemit, & tenues volucris pede signat arenas;
Hac illac dubias flectere iussa vias.

Littera

Littera si qua venit diri fors nuntia casus;
 Hanc lacrymis delet mater amara suis.
 Littera nulla venit, memor aura nec vlla puelli :
 Omnia sed surdus muta per arua dolor.
 Explorat tacitos cupidâ vigil aure susurros :
 Nuntia vox Verbi nulla superstes ijt.
 Equid agat ? ne nil ageretur, anhela virenti
 Sidit humo, prono margine propter aquas.
 Scilicet egelidas inuitat fontis ad vndas,
 Quæ viret vva iugis, quæ viret vmbra vadis.
 Qualis vbi profugum procul omnibus anxia campis
 Desinit hinnuleum quærerere cerua suum.
 Iamque gradum defessa sub vmbri ferâ cupressu,
 Sistit anhela fugâ, sistit anhela siti :
 Et lacrymans tenerum suspirat, & ardet alumnum,
 Vbere quem dulci pauerat alma parens,
 Immemor vt fontis, notæ sic immemor herbæ ;
 Immemor & vitæ lugubre cerua iacet ;
 Talis item virgo ; tali sed perdita luctu,
 Non iacet : ast ægro saucia corde sedet,
 Et sedet in gelidi florente crepidine fontis,
 Nec tamen haurit aquas ; nec leuat vnda sitim.
 Iamque oblita sui, meminit solius I E S V.
 Tota fluit mœstis, quas bibit amnis, aquis.
 Fons sed vt arguto crepitat, loquiturque susurro :
 Flens itidem tenui murmure Virgo gemit.
 Fors poterit lenire sitim, non pectoris æstum.
 Influe fons ; vincet fax mea fontis aquas.
 Tantalus hic gelidas me me sitis vrit ad vndas :
 Fons fluat hinc alius, qui leuet ergo sitim.
 Si Nâis gelidâ pueri non temperat ignes ;
 At saltem tenuis ros mihi stillet opem !
 Si mihi fons læto non influat agmine pectus ;
 Fonte minor parcam leniat vna sitim.
 Parca sed vna sitim non lenit, & imbuit ignes :
 Siccus at ipse mihi fons, vt arena siccit.

E iij

ELEGIA

ELEGIA VII.

B. Virgo gemit puerum maternis
ærumnis non posse reuocari.

1. B. Virginis ex absentia pueri maror.
2. Interrogat quid causæ sit, cur domo emanat.
3. Queritur sibi Filium non reddi; uti antiquis Patriarcharum matribus.
4. Adferit eo, quo fuerit Isaac immolandus gladio, sibi pectus effodi præ dolore.

G Natus abest, aberitque diu; bis abortus Eous
 Testis, & alternas luna remensa vias,
 Heu! fuga spem vitæ, sed mors rapit inuida vitam;
 Hinc nequit ægra parens viuere, siue mori.
 Ergo celer varijs Gnatum vestigat in oris,
 Si dat fræna timor; fert pede calcar amor.
 Hinc dubium cor mille secat mens nescia curis;
 Seu quæ ferre gradum, siue referre velit.
 Dæin gemit; & genitrix, quam cura remordet amoris,
 His lacrymis dulces exprimit icta preces.
 Quid? necdum te matris honos, aut gratia tangit?
 Nec pax virginæ quæ sedet alta sinu?
 Nec memoy hinc, vt sæpè, redit nunc matris imago?
 Vt fugis ipse, mei sic quoque cura fugit.
 Tene ego sancte Puer, deserto in littore liqui?
 Te nec ego pondus sedula dulce tuli?
 An tibi non placidis adrisi semper ocellis?
 Dic, vbi non pressi mollibus ora genis?
 O quoties facili (quod & ipse fatebere) dextrâ
 Expressi bibulis vbera catta labris!
 Sed quid? abest, & abesse iubet sors inuida IESVM:
 Aura nec vlla refert, fama nec vlla canit.
 Sara suum Solymo de monte recepit Isaacum,
 Qui iacuit crudæ victima panæ neci,

Grandæuo

Heu! quid agam? volueri spargam pede deuia curas?

An potius curis steter manus apta meis?

Quidquid erit; pingam, via quem rapit inuia, IESVM;

En lacrymæ; his pingam: pingere iussit amor.

His sed aquis ignis comes adfluit acrior Ætæ,

Ignea, prô! oculos vret imago meos.

Parrhasius malim stylus vt mihi reddat amantem,

Qui bibit è conchâ verficoloris decus.

Ars potius solis radio sed pingat, & auro:

Nobilius radius ducat vt artis opus.

Ac picturato quisquis flos rorat ab imbre,

Discolor è succis imbibat hinc decus.

Quasque preces moriens roreis exspiro labellis,

Exprimat has pictæ purpura docta rosæ,

Purpureis folijs alter tunc appluat humor,

Tristis & inde color, deque colore dolor.

Lilia nec desunt, casti quæ conscia partus

Candorem lacrymis sæpè bibere meis.

Nec vos ô violæ tacitas vernare per herbas

Mœsta sinam; mœsto discite flore queri.

Nec te puniceâ mi pulcher amelle coronâ

Flere sub imbre velim; ni mea damna gemas.

Denique, quisquis hinc vario flos pulcher ocello,

Da lacrymis pictas, Iridis instar, aquas.

Sic rudis ante, nouum cui flos decus addit, imago

Pulchra, mihi pulchri fructus amoris erit.

Tum demum facili stillabo liquore figuras,

Quas bibat agnatis vda tabella notis.

Quid moror? en, docili stylus illinit imbre colorem;

Pulchra verecundis floret imago genis.

Hei mihi! sed digitum pungit, dum pingit IESVM;

Improba quæ blando flore latebat apis.

Istud erat, votis quod amor pius omnibus ambit,

Abs ape vulnus amo: vulnera melle fluunt.

Flos hic, apisque mihi Gnati florentis imago est;

Hic vbi floris odor me trahit; icit apis.

Vrit enim stimulis me nunc amor, ante voluptas;

Natus amore dolor, mellis ac instar erit.

(a) Hirundo

(a) *Hirundo chelidoniâ suos pullos oculat: ut loquitur Tertull.*

(b) *Ciconia, quia parentes suo fessas alit, dicitur à Petronio pietatis cultrix.*

ELEGIA IX.

B. Virgo in querendo Puerum suum studium describit: monet; variarum rerum exemplo, ad Matrem ut redeat.

O nimis indignam Puerum procul exule sortem!
 Qui mihi prima dedit gaudia, prima rapit.
 Iamque fugit, fugientisque pios abrumpit amores,
 Vinculaque alternâ nexa, renexa manu.
 Ergo suos extinguet amor, quos educat, ignes?
 Et gelidas flammis, quas parit, addit aquas?
 Acrius erepto sed enim dolor ardet alumno:
 Quâ licet errantem per sua regna sequar.
 Quò via cumque vocat, rapidas huc flecto quadrigas,
 Quaque trahunt fluctus, hac mihi remus abit.
 Non petra septa rubis, non mons, non sylva: nec amaris
 Præpedient auidos in rata vota gradus.
 Sed quid ego tristis sequor omnibus exsul in oris,
 Nescia tam longas Virgo secare vias?
 Ad viduam potius, mi Gnatè, recurre parentem;
 Est sinus, & dulci gratia multa sinu.
 Adnocat in riuos errantem rusticus vndam,
 Et sequitur sulcos mobilis vnda suos.
 Errabunda breuem iubet ire flagella sub vltimum
 Vinitor, & laxum falce coercet iter.
 In varias dociles ramos quisnam erudit artes?
 Quâ velit, ire iubet; quaque iubentur, eundem.

In sua tecta rudes vocat alma columba columbas :

Ipsa parens agnos colligit agna suos.
 Inuitatque domum teneros lea torua leones:
 Nouit & assuetum quæ redit vrsa, specum:
 At meus incertis, imbellis vt hinnulus, aruis
 Qui fugit, ah! Matris nescit adire sinum.

ELEGIA X.

B. Virgo Puerum vestigans, eum
 vbique implorat.

1. B. Virgo nescit vbi Puerum suum quarat.
2. Vbicumque fuerit, credit seras mitescere.
3. IESUM sapius ingeminat.

I Am bis vbi roseo ceu flore decorus & auro,
 Discolor ignipedes vrsit Eous equos;
 Nulla meis vsquam spes emicat obuia votis;
 Seu nox furua redit; candida sine dies.
 Quæ sequar errantem rerum per cæca Puellum,
 Cui mare, cui tellus, cui dat & æthra viam.
 Fors Ptolomæis reperit cunabula regnis,
 Nilotifue suas Nymphæ propinat aquas.
 O felix tellus, quæ te mea gaudia celat,
 Seu tibi sylua viret, seu petra dura riger!
 Te quacumque nouas labor asper & error in oris
 Per iuga, per valles, per loca plana trahit;
 Ipsa fere, credo, cicut accubat agna leonæ;
 Adfider accipitri tuta columba comes:
 Et sine lite canis damæ blanditur & hinno.
 Adstat & innocuo salua capella lupo.
 Quin etiam ponunt iam sibila colla dracones;
 Parsque prius sæui magna draconis abest.
 Hi Pueri mores, blandique ea gratia vultus;
 Flectat vt immanes in sua vota ferat,

Et quam

Et quamuis sit totus amor, meus ardor IESVS;
 Me tamen hinc nullus fructus amoris habet.
 Sol, reor, vt lacrymas tot viderit ire parenti,
 Flens radios mœstas vertet in imbris aquas.
 Quique hilaris grauida spondebat ab arbore pomum,
 Flos cadit, ah! flori turbo fit iste dolor.
 Sed quid dissimulem? flos vt fugit vberis ramo;
 Sic perit & vitæ vita decusque mea.
 Dimidio certè mater perit orba; relictum
 Dimidium cogit spes moribunda mori.
 At ne tota cadam, quo te mea gaudia spectem,
 Pauca dabit parvæ copia facta moræ.
 Sic Virgo gemit umbrosis lacrymosa sub ornis;
 Ingemnatque redux mille querela preces.
 Mi IESV! sonat, heu! mi IESV! dulcis IESV!
 Mi IESV! vacuo sic fugis ergo sinu?
 Mi IESV! geminat, periit formosus IESVS.
 Ingemnatque pares æmula sylua modos.
 Mi IESV! IESV! responsant omnia IESV.
 Omnia sed IESVM, quem sonuere, negant.
 Largior an quisquam vel parcior error? vbiuis
 Quem dant, cripiunt perfida saxa Deum.

ELEGIA XI.

**B. Virgo suauiter expoſtulat cum ſuo
 Puer, cur ſibi tot ærumnas pariat.**

1. *B. Virgo queritur ſe dolore vri.*
2. *Dolet ſuas preces non exaudiri.*
3. *Gellit Puerum quacumque ſequi.*
4. *In ſuum gremium reuocat.*

B Lande Puer, ſæuis qui miſces gaudia curis;
 Quò rapis incertos cæca per arua pedes?
 Qualibus ah flammis vris, mea vita, parentem!
 Qualibus ah fugiens lymina mergis aquis!

Tun' potis innocuum sic pectus inurere spinis?
 Totque vibras absens hoc fera tela sinu?
 Quos seris hoc, flos ille tener, sub pectore sentes,
 Accendunt tacitas vsta per ossa faces.
 Anne feros armas stimulos in damna parentis,
 Spina velut blandas asperat vnca rosas?
 Sic, memini, cæcis apis & furit aspera telis;
 Quæ dum mella dedit, spicula dura vibrat.
 Semper enim concors dolor hinc coit, inde voluptas;
 Et socias mutant illa, vel ille vices.
 Illud erat, toties teneris quod blandus ocellis,
 Spondebas gremio, mitis vt agna, meo?
 Sic fugis, amisso duce, flebile suspirantem?
 Mæsta quot inde tulit, te sine, Virgo meus!
 Sic trahit hinc gemitus, suspiriaque interrupta.
 Ah miseram! quantis oppetit ista malis!
 O quoties, quibus accumbit, magè pallet oliuis!
 Mobiliorque cedris, quas præit ipsa, tremit!
 Ni properas; perit ægra parens: ne falle gementem,
 Vt quid amans fallas? mater, & ægra rogat,
 Sed rogat incassum, surdas lapis obstruit aures:
 Sibilaque errantes diripit aura preces,
 Ah! fugis ah! ludisque oculos, furtimque recursans
 Saxa per, & montes, præpes ad astra redis?
 Sidereo si scepra choro regis aurea Diuum,
 Si liceat, pernix hæc tua regna sequar.
 Me Zephyrus volueri super euehet æthera curru:
 Sin desint Zephyri; me vehet ales Amor,
 Immensum tenui pennâ qui sustinet orbem,
 Ferre neget cælo tam leue maris onus?
 Fortè puer terras alter nus aberrat, & æthram:
 Æthra Deo solium, terra dat ima torum.
 Siue sedet terris, superum seu surgat in orbem;
 Dat sinus hic solium, dat sinus ille torum.
 Munus vtramque suæ si luna nouena parenti
 Indulset, grauido dum tumuit gremio:
 Quid vetat, vt solis lux altera reddat IESVM,
 Rursus vt hoc gremio stet torus, & solium?

Delicias

80

Delicias totus iste feret, ludosque puella:
At solium sceptris premia digna vouet.
Sed quid inanis honos sceptrum sibi fingit & aurum?
Hei mihi! pro sceptris quid nisi tela tero?
Pectoris ille mei tu cor, & vita parentis,
Ah! potis es matris vulnera tanta pati?
Ni potius Puer ipse feras mea spicula matris;
Pectore materno cor ubi cordis agis.

ELEGIA XII.

B. Virgo sub palmâ desidens varios
palma matura elicit affectus.

1. Meridie sub aestuoso sole B. Virgo palmam
adsidet.
2. Laudat felicem arborem à perennitate frondium,
& ubertate fructuum; qua sibi fors
non euenit.
3. Cum palma gloria apta sit coronis & triumphis,
cur non & suo in Christum amori &
perenni labori fert etiam pramium?
4. Interim hæret in dolore.

DVM fluit alternos oculus lacrymosus in imbres;
Et tepidas fonti fons nouus addit aquas.
Idque ubi rauca gemit torante cicada frutero;
Quæ moneat fessos vasta per arua queri:
Iuspicit, umbrosamque parens subit anxia palmam;
Hæc dulces grauidâ fronde recludit opes.
Tum Virgo roseum lacrymis suffusa labellum,
Munus ut è palmæ termitæ carpsit, ait:
O nimium felix arbor, & digna triumphis, (a)
Cui viret illæsa fronde perennis bonos!
Nec folium viduis ramis abisistit in auras,
Quale fluit pomis, quale fluit cerasis.

Est mihi non eadem fors dulce perennat in æuam, (b)
 Quæ mihi sum, rapto Numine, visa rapi?
 Mentrua Luna nouo tibi parturit vsque sub astro (b)
 Pignora, felici sæpe legenda manu.
 Ast ubi vix huri libo sacra præmia partus;
 Præmia libantem præ grauat atra dies.
 Et mihi sunt, quicumque solent in amante, dolores:
 Semper amo; & semper fructus amantis abest.
 At licet his oculis procul auis auolat exsul;
 Non tamen hoc animo, quo sequor, exsul abis. 3
 Quod si palma viret pulchræ secuta coronæ, (c)
 Ac stæt inexcussis sylua superba comis:
 Et mihi rura metu firmo spes surgit amori;
 Nec datur vt victrix palmea dona legam.
 Quàm vigil vsque pio stetit hic tutela puello!
 Vindice quàm sepsit sedula cura sinu!
 Quanta meis nunc, & quondam fiducia ceptis!
 Quot Syrio, & Phario vicinus orbe fetas! 4
 Anne putas, cui tot curæ, tot pensa laborant,
 Exciderint memori pristina dona Deo?
 His ego tale nihil merui, nec opinor, vt illi
 Exciderim: matrem sed ramentum ille later.
 Transque nouâ de fraude noui trahit ossa doloris;
 Et fuga quem rapuit prima, secunda tenet.
 Sic gemit, vt palmæ flens Virgo subhæsit, vt flos,
 Nubila quem densis præ grauat umbra comis;
 Et nullus cui solis honos, nec gratia roris
 Adfluit, ac cæcâ mareidus aret humo.

(a) Palma perenni frondium viret gloria.

(b) Quolibet mense nouum progignit dactylum.

(c) Olim in coronas triumphales texi solebat: post-
 modum victrici dexterâ ceptis præferri.

F

(d) Palma

(d) Palma siticuloso gaudet solo; ac proinde flos,
cum sit opacissima, nec solem rorem uel transmittat,
sub ea facile marcescit pro siccitate, & solis nullo ad-
spectu: qualis item fors B. Virginis abs filio iam
absente.

ELEGIA XIII.

B. Virgo ubi ad fontem residet,
Amoris telo icitur.

1. B. Virgo lassata ad fontem desidet.
2. Ibi Amoris telo sauciatur.
3. Speculatur in colle.
4. Adferit pueri lucem ubi uis emicare.

Rectulit ut duros aurora secunda labores,
Et iam mane nouum feruere cepit iter;
Matutina pari relegit vestigia passu
Virgo, piæque comes Virginis aequat iter.
Ast ubi iam siccos exurit Sirius agros,
Blanditur vitreis riuus amœnus aquis:
Inuitatque virens umbrosâ Nympha sub orno,
Sibila cui blandis obstrepit aura modis.
Purior ipsa nouis est visa nitescere Lymphis,
Ceum speculum; vultus ut bibit unda meos.
Ad fontem desido, cedri, citriue sub umbrâ;
Circumstant comites obuia turba nurus.
Fons gelidis auris mulcet graue sidus, & undis:
Me graue mulcentem sidus at urit amor.
Sentio: furtiuo, qui nescio, vulneror ictu.
Suspicio; ab puero missile vulnus ijt.
Ab puero graue vulnus ijt: puer effugis? eheu!
Effugis, ah! oculis pulcher ocelle meis?
Obstupui, terigitque repens præcordia mœror:
Omnis abit, tristi qui sterit ore, color.

Lumina

Lamina tango manu, vacuo sed lumine pulchri
 Pulcher amoris honos, hei mihi! Gnatus abest,
 Gnatus abest, absit, varijs sed vt auolat oris,
 Sic comes hunc varijs aucupor ægra plagis,
 Aucupium felix! volucris sic arte parentis
 Velle capi numen; numine panè frui est.
 Panè sed hoc solidum, fructum quod fraudat amoris,
 Spemque rapit Gnati, quot mihi damna parit!
 Adspicio, quacumque ferunt vaga lumina lucem;
 Qualibet adspiciam; pusio nullus erat.
 Illicet aërij pernix peto culmina montis;
 (Fortis amor quò non virget adire pedes?)
 Prospicio, poterant oculi vel vincere lynces;
 At acies quouis lyncea fallit agro.
 Diuidimur gemini mox ad diuortia collis,
 Hinc ego Virgo parens; Virginis inde comes,
 saucia Virgo, pio graue cui sedet vberè relum;
 Virginis ipse comes saucius inde perit.
 Ah! vno patiere mori duo nomina telo
 Alme puer, qui sis omnibus vna salus?
 Quæres heu! vni cæcus dolor ille parenti:
 Tota sed ad spectu terra superba tuo est.
 Ah! precor, ignoret, si te quis viderit hospes,
 Ne te blanditijs occupet ille suis.
 Tu quacumque tener quouis rapis orbe viator;
 Implebis radijs obuia regna tuis.
 Se tibi si coràm sistat vel lumine cassus,
 Gnate tuo pulchrum ducet ab ore iubar.
 Viderit angusto prælustrem sidere vultum,
 Phœbe vale, dicet: sol puer ille meus.
 An queat intus lux tanta latere sub vmbrijs;
 Hunc quoque si cernat pupula cæca diem?
 Me tamen ille latet, quâ non vicinior ardet
 Vlla parens, an abest ergo parentis Amor?

F O ELEGIA

ELEGIA XIV.

B. Virgo Puerum sine Matre aberrantem optat metu anxia celerrimo cursu adsequi.

1. Sortem suam fonti comparat, qui fugiendo crescit.
2. Monet de reditu.
3. Celeritatem suam & dolorem explicat.

CVra redux dubijs cor mobile ventilat alis,
 Et feror incertis, ceu rota flexa, vijs.
 Quid sequar? ane domum, Solymasue reuoluat ad aras?
 Nulla sed ara tenet, nec domus vlla Deum.
 Anne pergrandis tecum comes euager oris?
 Num Solymo fidam currere fessa iugo?
 Ceu fons ab patrijs peregrinus aberrat arenis,
 Et secat ignotum vitreus exsul iter;
 Ac tenui filo trahit arua per obuia riuum,
 Deinde procul latis it vagus amnis aquis:
 Sic breuis ante dolor, iam longior error amoris,
 Ampliat ærvmnas, te fugiente, meas.
 Nempe piæ ardens admordet cura medullas;
 Vt pueri dulces hausit ab igne faces.
 Si sic in steriles abeat spes sicca querelas,
 Inter aquas vt aquæ fons mihi fraudet opem;
 Nec mihi fons gelidam, gelidas nec sufficit auras:
 Quæ mihi cor ardens temperet, aura veni.
 Aura veni, profugoque veni comes vmbra puello:
 Dicite, quo fleat calle puellus iter.
 Est aliquid lenire faces, lenire dolores;
 Si minus has flammæ vicerit ipse Puer.
 Sed potius, ni fallor amans, & somnia fingo;
 Gnate, redux mæstos influis vltro sinus.
 Influis? ab tardas! Mater vocat obuia Gnatum;
 Quæque vocat, castum pandit amica sinum.

O cui non libeat molli substringere collo
 Vincula, virgineisque oscula lecta genis!
 Sed sine Matre fugis: quò tendis in auia rerum?
 Quid nisi velle mori est, sic properare fugam?
 Quod caper, aut agnus fugitans pastoris asyllum;
 Id vagus est, Matris qui fugit ora, Puer,
 Sive quod est albo fugitiua columba cubili,
 Pipit adhuc querulo dum rudis ore sonus:
 Id Puer est, tenero cui flos sit lacteus xuo,
 Si patrias alio verterit orbe lares,
 Macta palestiniis sed vbi te querito campis,
 Et comes errantem quâ via cumque sequor,
 Ægra tremo, dubio rosa ceu tremat anxia vento;
 Nescia stare gradu, nescia abire fugâ,
 Atque alios alioque sequor, fugioque recursus,
 Et labyrinthæas texo, rerexo vias.
 Non ego Delphinis, trepidis non cessero ceruis,
 Non aquilis: tanto turbine raptat Amor.
 Læsus Amor, rapidis qui fulminis ocyor alis,
 Præuolat Æolias igneus erro rotas.
 Me rapit huc, illuc celeri fuga concita pennâ:
 Nec ramen adsequitur quem sequor vsque Deum;
 Spes nimium fallax miseros vt torquet amantes!
 Dona fruenda vouet, nec sinit orba fruar.
 Vt quid opem misero promittit larga dolori,
 Si spes quam dederit, fallit auara fidem?

ELEGIA XV.

B. Virgo abs viatore exquirat nuncubi
 Filium suum oberrantem
 offenderit.

1. *Quarit ex obujs num puerum adspexerint?*
2. *Cuius pulchritudinem describit.*

Q Vam grauat immensi iam pars extrema laboris,
 Substitit herboso languida Virgo iugo.

F iij

Hæc

Hâc carpebat iter quis nescio fortè viator.
 Tunc sic orsa loqui, seu magè visa queri est.
 Siste, precòr, viduæque gradus aduerse Parenti;
 Exsule cum Gnato quam grauat exsul amor.
 Dicite, quisquis amas seu vir, seu femina Matrem;
 Nuncubi vos nati contigit umbra mei?
 Hunc mihi quære celer (mœstam ne falle parentem.)
 Auius externo qui rapit orbe fugam.
 Est Puer hic, Pueri sed gratia tanta, vel ipas
 Vt violas vincat; vincat & ille rosas.
 Vincat ebur mimio mistum, baccamque pyropo.
 Purpura viua genæ, cætera forma niues.
 Huic toga cæruleo præflore ianthina limbo,
 Cælitè qui tramâ textile signat opus.
 Hâc mutare tuum, sol, quo sis pulchrior, aurum
 Purpureâ velles, lux cui prima, togâ.
 Vt noris; roseum prætendit dextera florem;
 Ni potiùs spinas, quas amat, inde legat.
 Et bene si memini, magè fert necis omen amarâ
 Flebile de myrrhâ, triste doloris opus.
 Ambo vibrant oculi, nitidi ceu sidus Eoi;
 Si non Eoo pulchrius ambo iubar.
 Lenè seuerus amor blandis pellucet ocellis,
 Et Charis argutis sessitat alma labris,
 Stat sua maiestas puero dignanda coronis,
 Quemque decet, vultu cura modesta sedet.
 Sentires, puero quid grandius esse, puellum.
 Cui mens digna virò; frons cui Regis honos.
 Marmoreus nitet ingenno de pectore candor;
 In tereti tenerum candet ebur digito.
 Vidit vt os & in ore rosas, quèis vincitur, Eos
 Erubuit, roseis victa pudore genis.
 Vidit & vt purum, quo frons nitet alba, decorem;
 Palluit, & texit candida Luna caput.
 Videris: arcano puer imbuet igne medullas:
 Euibrat ex oculis ignea rela suis.
 Ince facem licet accendas, quâ cernere possis
 In pueri pulchrâ nube latere Deum.

Ille meus, iam non meus ah! quem venor, IESVS
 Saxa per, & sylvas, nec meus ille redit!
 Est tamen, vt redeat meus hic, pars optima Matris,
 Quo sine pulchra piæ matris imago perit.

ELEGIA XVI.

Ab omni genere viæ timet puero
 ærumnas, ideoque omni in via
 illi optat viæ solatium.

1. B. Virgo gemit alios suo filio, ceu fonte vber-
 rimo, irrigari: se autem siccam relinqui.
2. Aduocat Amorem, qui suas ærumnas de-
 scribat.
3. Suo in animo depingit, vbi puer fuerit, ibi
 molestias vel pericula pati.

Cernis, vt hic sitiente solo quem tango cyperus
 Squaleat, ac riguas ardeat æger aquas?
 Sic ego desertis iam palleo languida campis;
 Cui perijt vitæ viuida vena meæ.
 Qui reliquis largas dat fons vberimus vndas,
 Ille puer parcam vix mihi stillat aquam.
 Meque fugit, fugiensque alias rigat aduena stirpes;
 Sola sed hic leises flos sitit vsque parens.
 Id Virgo, & Mater merui? sim cœlite dono
 Hoc minus apta frui, quo magè digna Deo?
 O Amor huc adsis, tabulisque inscribe labores,
 Quos obit incertis anxia virgo vijs.
 Quot pelago fluctus, tristi quot nubila cœlo;
 Quotque rosas spinæ; quot sata rela rubis:
 Corde rot ærumnas alit ægra, nouosque dolores,
 Cui sua præreptus, vita decusque, puer.
 Quas non illa vias! quæ non iuga, compita, valles!
 Quod non illa nemus, vel sine sole specus.

Venatrix profugi lustrat lacrymosa puelli ;
 Sed tamen ignoto calle puellus abit.
 Ter Solymâ iterit arce ; ter inde recurrit in urbem ;
 Ter propius fontem, ter prope templa stetit.
 Ter refugo pede flexit iter ; ter confraga saxa
 Scandit ; inaccesso ter sedet agra iugo :
 Terque resorbet anhela imo suspiria lingultu
 Hauſta ; ter in raros hincit ut agna sonos.
 Id clam visa queri est : (si non me decipit auris.)
 Deliciâne breui sic mihi fraude rapi ?
 Flens adij montes, valles, nemorumque recessus :
 Mons, nemus, & vallis sed mihi fraudat opem.
 Ipla ego vocalis mutas interrogo sylvas ;
 Siqua regis Cnatum quercus an vlime mentio
 Omnis at e medijs respondit Hamadryas ornis :
 Nulla tuum, Virgo, mi regit umbra iubar.
 Quem mihi quisque locus capit ; & sibi serua: IESVM,
 Ille mei pignus dulce doloris habet.
 Ipse locus, dubito, dolor an sit & asper alumno,
 Fert tener ex omni dâna viator humo.
 Si via sicca ; scabris offendit glareâ scrupis ;
 Si madet vda ; lut o detinet vncta pedem.
 Si viret herba ; virens viridi later anguis in herbâ ;
 Si regit umbra ; truces occulit umbra feras.
 Si specus obsidit ; domus hinc later apta leânis ;
 Sin petra sit ; molles dereret aspra pedes.
 Si mons surgit humo ; luctatur ad ardua gressus :
 Si caua vallis hiat ; flumina valle natant.
 Si dubijs pertusa vijs fors compita scindat ;
 Si via nota Deo est ; Matris at error erit.

ELEGIA XVII.

Deprecatur B. Virgo omnes viæ mo-
 lestias leniri.

S Atque superque graues tulit hec, tulit ille labores,
 Ut tener in molli sensus vtri que sinu est.

Est & ut hinc aliã pandam noua vela sub aurã,
 inque alio currat iam mea cymba mari.
 Mollior ut duros fors leniat ergo labores ;
 In placidas ibit versa querela preces.
 Annue maternis rerum pater optime votis :
 Nunc iter omne nouus leniat ergo tenor.
 Si via sicca, pedi mollem substernat arenam.
 Si maderet umbre, recens cespes obumbrat humum.
 Si viret herba ; virens viridem flos induat herbam :
 Si regit umbra, pias garrula pascat aues.
 Si specus altus hiat ; tutus sit ab umbre receptus :
 Si via dura petris ; molliat herba solum.
 Quæ cœlo adfurgit tumefacta superbia montis,
 Nunc humilis paruo sub pede sidat ager.
 Numinis exemplo, cui cum desurgat Olympo
 Maior honos ; imo serpit, ut umbra, solo.
 Siqua solo fugiente palus iter haurit euntis ;
 Sicca velim sicco nunc stet arena pedi.
 Sin biberit gelido de fonte, vel amne liquorem ;
 Hunc circum violas plurima fundat humus.
 O sol parce ! pio puluis quoque parce puello :
 Ne violet squalor nobile frontis ebur.
 Utque puer tener est, tenero se puluere vertat,
 Qui lapis offenso sub pede durat iter.
 Ipsa velim certè densas supponere frondes,
 Glarea ne molles deterat vlla pedes.
 Ipsa velim spissis umbracula texere ramis ;
 Ignea ne nudum decoquat aura caput.
 Ipsa velim nimbos trepido defendere peplo,
 Sollicitoque caput claudere dulce sinu.
 Adijciam quidquid pius imperat vsus amoris :
 Quaslibet in curas quamlibet apta trahar.
 Discite, qui sapitis, quid sit seruire puello ;
 Cui qui seruit amans, regia iura regit.
 Obsequium par imperio dat, & imperat astris,
 Qui pius in famulo pectore regnat Amor.
 Huic puero, dominã curã qui temperat orbem,
 Quaslibet que voues munia, magna voues ;

F v

Imo

Imò puer magnis spondet sua fœnora votis.
 Quisquis magna vouet, maxima dona feret.
 Sole micat radius; radio lux, luce fit Eos;
 Ridet ad Eoum ver geniale diem.
 Vere viret flos, flore fauus, de rore fluit mel:
 Melle sapor dulci læta sapore fitis:
 Omnis & ambrosio Gnati fluit ore voluptas;
 Gratiaque ambrosio dulcius imbre decus.
 Hic mihi sol, hic ver, hic & rosa digna coronis;
 Lux sed abest, & honos veris, odorque rosa.
 Ver cum sole redit; cum vere rosaria florent:
 Nec cum sole redit, vere, rosæue puer.
 Est quis vt hic dicat: breuis est mora, parce dolori,
 Hunc reuclat niueis alter Eous equis:
 Alter enim lærum promittit Phosphorus ignem,
 Quòd tibi stella dabit, sol neget ipse iubar?
 Tum tibi iucundo nouus ibit Eous Eoo,
 Nocturnumque dabit fulgere luna diem.

ELEGIA XVIII.

B. Virgo & Ioseph dumetis inhærent,
indagantes Puerum: vnde dulce
reportant amoris vulnus.

1. *Spes vbi B. Virginem & Ioseph sefellit; sese in dumetis deprehensos queruntur.*
2. *Suum è spinis dolorem, vti & pueri deplorant.*
3. *Amor ea dulcia adserit esse vulnera.*

Fors vbi Virgo Parens, & par cū Virgine coniux,
 Cuncta pererratis persecat arua vijs;
 Inuenies puerum, simul inueniere puello,
 Spes ait: hæc merces digna laboris erit.
 At verò vacuis fraudat malè credula votis.
 Hactenus vt planum virgo cucurrit iter,

Ecco

Ecce tibi, densis vepretum textile ramis,
 Implicat errantes per loca cæca pedes.
 Ferreus obnixos Ioseph irrumpit in hamos :
 Vincit amor duros durior ipse rubos.
 Quis scit an his spinis Iesse flos hæreat, inquit,
 Quid nisi durus amat pugio dura sequi ?
 Sæpe monet lacrymans: his te puer eripe dumis ;
 Nil facit ad molles aspera sylua pedes.
 Aut si nullus erit dumus ; tamen effuge nullum :
 Fortè repens dumis surget acuta seges.
 Carduus hinc isthinc forsau paliurus aduncis
 Præpediet telis, ô mora dura ! gradum.
 Ah puer ille, meum cor, cui viger entheus ardor,
 Cordis an ergo mei tu tua damna feres ?
 Ast in amore dolor iuuat, & par vrit IESVM :
 Cor ægrum lacrymis miscet vterque suis.
 Desine, dixit Amor, densos perumpere sentes,
 Desinit ô ! Ioseph auocat inde gradum :
 At spinis vt is ictus erat, desedit in herbâ,
 Et querulâ cœpit sic sibi voce loqui :
 Heu ! vbi Iesseidem terrâ Iesseide florem
 Quærit Amor ; reperit spinea tela dolor,
 Testis erit rubus iste minax in spicula ; testis
 Pes lacer, & lacero qui pede sanguis abit :
 Quis scit an & tenerum seges hirta doloris alumnum
 Implicet, ac scindat spinea sica pedes ?
 Nec fera virgineæ parcent dumeta parenti :
 Quod rimui ; dumis saucia Virgo gemit.
 Indignum facinus ! merces hæc iusta laborum,
 Vt violet sanctum sylua scelesta caput ?
 At tenero iam parce, precor, pia spina Puello,
 Dum licet, inde virum spinea bella manent.
 Sed quid ego plantis mordaces arceo sentes ?
 Quæis Puer errat agris, stat nisi senta seges.
 Nequicquam monui : vos hinc absistite vepres :
 Hæferunt lacero tela cruenta pedi.
 Nempe noui timor vsque sagax discriminis augur,
 Si qua tulit, semper damna ferenda timet.

Virgo

Virgo puerque feris sese, ô dolor! induit hamis;
 Multus arat sanguis trite doloris iter.
 Sic vidi, aut vidisse reor. sibi quidquid acerbum est,
 Fingit amor: cœcum cui timor umbrat iter.
 Sic ubi spina rigeat, quæ ledere possit alumnum;
 Heu! Genitrix Gnati læsa dolore gemit,
 Sic & ego: diræ cor vrunt conscia noxæ
 Vulnere, nunc cordi spicula facta meo,
 Spina silexue pedem si quæ teat aspera Gnato,
 Ah! secat hæc oculos spina silexque meos.
 Floris an ille mei est virgæ è Iesseidæ fructus,
 Mater ut in Gnato vulnere senta legat?
 Quæque parit, pereat? partus sic gaudia carpit?
 Quis ferit ah! pomum; poma nec inde legit?
 Mellitisque oculis nil dulce, nec auribus vsquam
 Hauriat è Gnato Mater amara suo?
 Iamque suum cedris inscribat mœsta dolorem,
 Ut crescente cedro, crescat & ipse dolor?
 Ista parens spinis lætæ sic aggemit vlmò:
 Ni magis hæc vlmus mœsta cupressus erat.
 Tum qui virgineo lateri semper comes hæret,
 Exime dura sinu spicula, dixit Amor.
 Nolo putes istis rubus asper inhorreat aruis,
 Florea cui sento messis oborta solo este
 Vultus enim tibi dulce decus, sors dura voluptas,
 Dummodò de Gnati vivat amore dolor.
 An non quæ tenero pridem placuere puello,
 Et placeant matri vulnere grata suæ?
 Quod velit, opro velis; & erit voluisse voluptas,
 Si pes vepre laeet, sub pede floret iter.
 Flos si Iesse Bethles spinosis hæsit aristis;
 Quid vetat hunc Solymis denuò stare rubis?

ELEGIA

ELEGIA XIX.

Omnia in omnibus Christus
præfens agit.

1. *B. Virgo enarrat Filium suum omnibus in re-
bus omnia agere, & adesse; sibi autem un-
abesse.*
2. *Felicitatem suam deprædicat, si adforet.*
3. *Pristina sua gaudia commemorat, & suam
præsentem calamitatem exaggerat.*

E St mihi, sitque diu vitæ, precor, vnicus hæres, x
 Vnicus; & vitæ viuida vena meæ.
 Si vacat; illius dotes numerabo, vel artes.
 Sed numero flores vincit, & astra suo.
 Has tamen ipsa canam (nec erit labor) illius artes:
 Et chelyn, & plectrum suggeret, vnde canam.
 Nobile cuique libro prætexit pagina nomen;
 Atque stylum doctis imbuit ille fauis.
 Si qua leui Zephyrus motare cacumina cedro
 Cœperit, hunc Gnati quis neget arte regi?
 Naiadas argutz si sibilus influat auræ,
 Mobilis in crispis ludat & vnda modis:
 Tum dico, meus errantes Puer imperat vndas
 Ludere: de Verbo discit & aura loqui.
 Si volitant pictæ magnam per inane sorores:
 Dico; Puer volucres dirigit ille vias.
 Si docili sulcos infindit arator agello,
 Dux Puer hinc rectum vomeris vrget opus.
 Si Zephyro strarum stagnis silet omnibus æquor:
 Gratulor ab Gnato vitrea regna regi.
 Mênstrua Virgo novos sibi quando refingit honores,
 Accipit ab Christo nobile luna caput.
 Si cæcis obsignat iners nox sidera nimbis;
 Euoluit piceis hic Puer astra globis.

Si cæle

Si cœlo facies arridet amana sereno ;
Ex oculis IESV lucet Eoa dtes.

Nodoso gravidæ rurgent in palmitre gemmæ ;
His rûde de gemmis parturit ille merum.

Si crocon, & nardum radijs sol adflat odoris ;
Veris odora croco gaudia Gnatus alit.

Immensi maris ille breui vim frangit arenâ ;
Ille pares iusto pondere librat aquas.

Denique quidquid agi sub vtroque videbis Eoo,
Vnus id omne meus me sine Gnatus agit.

Primus, & vnus agit Puer omnia, & omnibus imus
Hæret agens rebus ; quas foris ambit, inir.

O felix hac prole Parens, quis diceret hospes !
Sic erat : ast malim dicere : rursus erit.

Sed qui cunctia regit, velit ô Puer ille parentis,
Ut solet, arte regi, cuius amore regar !

Sic precor, inquit Amor MARIÆ : qui quærit Amorem
Christe tuum fratris gaudia frater amat.

O ego tum felix, si nunc in Virgine vultum
Fixeris, vt dulces hauriat inde faces :

Non sine flore faces. ô quæ tunc gloria formæ !
O quis tunc animo splendor, & ardor erit !

Sic ego sperabam ; quæ non id mater alumno
Sperat ab ipsa suo, cui tot amoris opes !

Sed quid? abit, dulcesque abiens simul abstulit ignes,
Et decus omne, meo si quod in ore stetit.

Altera quæ Rebecca, Rachel simul altera, & ipsa (a)
Altera Sara, Puer ni mihi dēsser, eram.

Os candore rosas, anteiret honore pyropos ;
Adflaret radijs si Puer ora suis.

At nunc vt miseram iam candor liquit ; oliuæ
Pallor, & ante genæ purpura squallor erit.

Quæ cœlo facies, vbi iam sol exfulat astris ;
Hæc eadē Marri est, si puer exsul abest.

Ante quidem pulchram quam sol mirere Noëmi, (b)
Nunc, & amara parens, ipsa MARIA gemit.

Omnibus è venis sanguis dimanat amaras
In lacrymas, aloënque ægra medulla bibit.

Hic myrrhæ facies, sed faucia myrrha sub ipso
Sole fluit : lacrymor, sol quia nullus ades.

- (a) Rebecca, Sara, Rachel pulcherrime Patriar-
charum coniuges.
- (b) Noëmi ob famem diu in Moabitide hospes,
postliminiò redux, ex Noëmi, id est pulchrâ, iubet se
vocari Mara, siue amaram, ob amissos liberos.

ELEGIA XX.

B. Virginis cor, ceu punctum, in liqui-
do lacrymarum circulo subsidit.

- 1. Cor B. Virginis, vt punctum, stat in lacrymis;
cui O, quod suspirat, fit circulus.
- 2. Miratur vario solis in recursu Puerum adhuc
abesse.
- 3. Vt solstitium bis anno recurrit, Et sol tum quasi
stat in puncto; sic optat, vt puer qui sibi est
sol, se sistat matri, eiusque cordi insidat.
Ideoque monet vt redeat.

Mater inexhaustos vbi nubila depluit imbres;
 Confluxit bibulo plurima lymphâ solo.
 Vnde coit gemino de fonte volubilis erbis
 Lymphidus : his lymphis virgo cor abde tuum.
 Vt delphin, hoc maris amor natus aduena stagno,
 Spesque, metusque regit pinna biremis iter.
 Omnis eò geminis oculis vbi cogitur humor;
 Hic graue cor punctum triste doloris agit.
 Multa fugit varijs hinc linea fluxa querelis,
 Vnde sibi luctus circulus amplius ear.
 O suspirat hians; simul vberit vnda doloris;
 Logubris vnde nouis fletibus orbis ear.

O iterum

O iterum geminat, sic tu mi parne parentem?
 Sic miseram? quid adhuc it sine sole dies?
 Hei mihi! quam longum celer hora recurrit in annū,
 Dum queror, & vitæ tædia longa traho!
 Seu pater auricomus vitreo ciet æquore currum;
 Seu lauat hesperio spumea fræna mari:
 Nec cum sole redux oculis adlucet IESVS;
 Nec cum nocte meos visit, vt ante, lares.
 Nec saltem tanto radius breuis emicat astro;
 Conscia nec profugos signat arena pedes.
 Res similis monstro: luxit sine luce: nec vsquam
 Parua sub immensa luce vel aura micat.
 Iamque bis huc reduces aduertit Eous habenas;
 Nec tamen affulsit lætior inde dies,
 Si variat Titan bis seno sidera signo,
 Alternumque redux annus oberrat iter:
 Et bis in alterno, rota quæ fugit annua, puncto
 Sol tibi sistit hiems, sistit & æstus equos;
 Solstitiumque pari puncto discriminat impar,
 Feruidus hinc Cancer, frigidus inde Caper:
 Cur non æqua pares mihi temperat hora recursus,
 Nec variat curas spes reditura suas?
 Si mihi maror hiems, & amor mihi læta sit æstas,
 Cur nisi solstitium triste stat æger Amor?
 Si sua sidereus relegit vestigia Cancer;
 Et reuocet cursas huc Puer ipse suos:
 Obuia si stiterit longinquos meta labores;
 Solstitio hoc æstus quantus amoris eat!

ELEGIA XXI.

B. Virgo reuocat fugientem Puerum.

1. Pueri fugientis labor describitur.
2. Suspicitur Mater varijs de causis abesse Puerum.
3. Monet, vt tandem maternis fleclatur precibus.

Errabunda

Erabunda rapit dubijs vestigia campis,
 Virgo; quies tutò sedit vt alta toro,
 Diditaque innumeris Puerum rapit orbita sulcis,
 Ni metam Solymo fixerit ille solo.
 Nescio plus Matris miseret, Puerine labores:
 Si tener hic agnus; cur labor asper habet?
 Et sic flos, niueis qui Matris inhaereat vlnis,
 Vt quid obit duro spinea tesqua solo?
 Qualiacumque teret sola, sint licet herbida pratis;
 Hunc labor vrer adhuc, ceu fera spina rosam.
 Nec dubium, teneris queis lactea vena medullis,
 Franger inexpertos semita longa pedes,
 Ni potius molles via scrupca dissecet artus,
 Et gravis ambustis decoquat ardor agris.
 Interea pulchrum mihi subripit error alumnum,
 Error, sive timor, seu magis asper Amor.
 Eximios Gnati quis nescio torsan honores
 Inuidet, affectusque occupat arte meos.
 Ni potius rapidis (magè quod reor) auolat alis,
 Et inuat vltro crucis tædia dura pari.
 Crux siquidem primis inoleuit adulta medullis;
 Quidquid & edulã de cruce mæror alit,
 Sit satis ò tandem, mi parue viator; iniquis
 Tanta tulisse vijs tædia, ferre crucem est.
 Ergo recurre pijs, mea vita, Parentis in vlnas,
 Quæ vocat est Virgo, Mater & ipsa Deo.
 Vox cui sit, ceelo Numen quæ deinceps imas
 In terras, placitis sic trahit illa modis.
 Dum trahit hinnuleum, trahit hinnuleiq; parentem
 Fistula, flexanimis fallere docta modis,
 Qui fugeret volucris pennata pericula leto,
 Induit insidijs hinnulus vltro latus.
 Et flecti facilis maternis Gnate querelis,
 Tu placido nolis victus amore capi?
 Fistula blanda canis, lacrymans cui stillat ocellus;
 Suavior ad lacrymas liquitur aura meas.
 Nec tamen ipse meas audisue, videsue querelas?
 Sordior an ceruo sit meus, ergo Puer?

Sed meus hic IESVS, oculus qui totus, & auris,
 Et videt, & questus audit vbiq; meos:
 Nec tamen his lacrymis, ceu relis ietus amoris,
 Huc redit; at nostro spicula corde serit.
 Pectoris ipse mei tu cor, & vinidus ignis,
 Ah! Puer hæc cordis vulnera ferre queas?

(a) *Cernus eanenti fistula adstupet, interim clamor
 ex insidijs sagittâ appetitur, capiturque dulci cantus
 illecebrâ mirabundum animal.*

ELEGIA XXII.

Rerum omnium facies in alia omnia
 amisso Puerō vertitur.

1. *B. Virgo suas arumnas exprimit; ideoque
 optat suum Puerum adsequi, ut ijs exi-
 matur.*
2. *Rerum prius lata facies in tristem solitudinem
 mutatur è B. Virginis dolore.*
3. *Si redeat Puer, & pristina rerum facies re-
 dabit.*
4. *Spondet viatori flores, qui Puerum indicavit.*

TV mea spes, tu Gnate meum decus, exulis instar,
 Ut quid adhuc vario flectis in orbe vias?
 Tu potes incertâ sic fallere sorte Parentem,
 Qui via certa, sacra qui stata meta viæ es?
 Euge, redux tristi matrem Puer etripe nimbo.
 Me mihi quò rapias? quid mea vita fugis?
 Mater adest: nec adhuc placido me tangis ocello?
 Irradia blando sidere: Mater adest.
 At tu nullus ades. per cœca, per auia rerum,
 Sic sic hoc gremio transfuga parvus abis?

Et plue

Et plus Matre placet, quæ nescio, torrida rupes;
 Lustra vel horrificis exululanda feris?
 Tristis heri dixi: felix ego mater, alumnus
 Tot cui dona dedit, plura daturus erat.
 Heu! tot opes tulit vna dies, iam solibus atris
 Gaudia fluxa dolor, noxque perennis habet.
 Hos ego Virgo Deum peperit pia Mater in usus;
 Semper ut ægra teram, quod teris exsul iter?
 Ten' tenet Euphrates, Tigrisue, Tagusue, vel Hermus
 Iordanisue, nigri vel Melo cultor agri?
 Dic, precor, & sequar æqua tuos, mi parue, labores;
 Et quodcumque viæ est, mera doloris erit.
 Ibo pari nunc mater amans pede Memphim, vt olim
 Et comes, & custos exsulis exsul ero.
 Sed quò vis abeam, rerum cui vertitur orbis,
 Ac mundi facies, altera, mundus abit?
 Ah! mihi sol nimbus, nox Cynthia, nectar amaror,
 Ver gracialis hiems, lilia pulla cinis.
 Iam rosa spina, fauus colocynthus, oliua cupressus,
 Mors mera spes, vitæ nescia vita dolor.
 Adde, quod ille mihi gemini qui luminis instar,
 Hisque oculis oculus, me quasi stella fugit.
 Eia redi rebus sua forma redibit & usus;
 Et mihi ver almo sidere pinget humanam.
 Sol mihi lumen erit; lux Cynthia, nectar amomum;
 Flos rosa; veris ebur lilia; vita salus.
 Spe sterili vanas sed vana quid aucupor auras?
 Et sero, quæ nunquam vota beata metam?
 Omnibus ille vijs fugit; omnibus insequar aruis;
 Nec Dryas vlla tulit, nullasue Nais opem.
 Dic, precor, hunc vllis si videris obuius oris,
 Quisquis obis Solymo rure viator agros;
 Et tibi munus erit flos hic de Virginis horro,
 Flos cui cum myrrha Nardinus halat odor.
 Flos grauidus fructu, flos cui rosa cedat honores
 Ipta suos hic stat; sed rosa fluxa fugit.
 Floris odoratâ quid nescio spirat ab aurâ,
 Vnde per ægra redux infuat ossa vigor.

Crede mihi, si quando labor tibi fregerit artus,
 Flos fessum medicâ leniet almus ope.
 Nunc age, carpe viam, pulchri si gratia floris
 Te tangat; puero sed duce, carpe viam.
 Ille, tibi qui signet iter, lux conscia veri est;
 Et via, quâ tendas; quamque sequare, salus.
 Quâ pueri venit umbra, venit lux clara salutis.
 Si latus umbra tuum tangat, Eous erit.

ELEGIA XXIII.

Iosephus suspicatur in obuiâ syluâ
 puerum delitescere.

1. Iosephus existimat in syluâ Puerum haerere.
2. Sperat rediturum.
3. Timet è sylua aliquid mali.
4. Subit syluam, & alloquitur arbores.

Hic quæ sylua viret densis incædua ramis,
 Nox cui sublustrum fraudat opaca diem:
 Quis scit, an vmbroso Puerum tuearur asylo,
 Quem piget aprico sole, solo que coqui?
 Si struat hic multâ secura cubilia quercu,
 Hinnuleique patris, hinnuleusque nepos,
 Quid vetat, hinnuleo qui mollior errat, Alumnum
 Abdat inexcussis protinda sylua comis?
 Quem bene si noui, (cuiam imagè notus IESVS?)
 Lumina quo viret, deuia lustra subit.
 An non Bethlemio primum iubar abdedit antro,
 Dum Puerum cæco nox premit alta specu?
 Vt lubet, inuis condant se nubilus vmbri:
 Quod teget umbra, suo publicat igne iubar.
 Hoc iubar, esto premant obscura silentia noctis,
 Atamen id nolit perpete nocte premi.

Fraterbas

Fraternas imitata rotas redit altera coelo
 Delia, & alternum Delius ambit iter:
 Et Puer vsque redux luces alternat, & umbras:
 Lux tamen hic umbris ocyor vsque redit.
 Tantus amor teneri sub pectore spirat IESV;
 Ut nequeat lentis vrere corda moris.
 Sed tamen vrit, & errat ut ignis, & vnda sub Euro,
 Qui foret ærumnis portus & ara meis.
 Deprecor, hos ignes gelidis ut misceat vndis;
 Temperet ut sæuas ignis, & vnda faces.
 Sic gemit attollens Ioseph ad sidera palmas:
 Ora natant lacrymis; cætera languor habet.
 Et timet, & sperat, refugitque quod ambit, & anceps,
 Quærit, an umbroso perdat in orbe Deum.
 Inuitat via trita pedes, nox frondea terret:
 Spes hinc tuta trahit; retrahit inde timor.
 Statque, labatque, pari raris ut natat anxia vento,
 Ire diu libuit; sed modò stare iuuat.
 Adspiciens sylvam stat, ut arbor, ad arboris umbram. 3
 Et pauet intrò pedem ferre, referre pudet.
 Hic toruas stabulare tigres, stabulare Leones,
 Est merus. an vincet viuida cura metum?
 Ecquid agat? spes æqua suis sed militat ausis:
 Spes graue suadet iter, spe duce victor adit.
 Quod bene vertat; inuit densis sola confraga syluis:
 Hæc sed inire, statæ est ire salutis iter.
 Exclamat medijs cedris, simul & terebinthis;
 Num pia cedre Deum, seu terebinthe tenes?
 Seu viridi cyparisse caput premis obsita velo,
 Mœsta diu lætis omina verte comis.
 Et mihi redde pium nunc arbor amœna Puellum:
 Grata mei tandem meta laboris eris.
 At loca sola tacent, quercus tacet omnis & vlmus,
 Si non ad Zephyrum murmura bruta darent.
 Quin & amica cauis è vallibus indicat Echo,
 Multa querente viro, nil modò visa queri.
 Istud an immenso de Verbo & Numine restat,
 Numinis ut nusquam vel breuis aura strepat?

Flecte nouas alio stadio Iosephe quadr'gas :
 Area nulla tuis h'c patet apta rotis.
 Quis precor, vmbrosis vbi nox stat plurima syluis,
 Quærat inextincti nobile solis iter?
 Eia Sionæi iuga suspice candida montis:
 Montibus e summis surgit Eoa dies.

ELEGIA XXIV.

Adiurat B. Virgo Puerum, vt redeat:
 sin, eum optat floribus inscribi.

1. B. Virgo adiurat filium, vt recurrat.
2. Monet Matrem reuisat.
3. Omnibus rebus suum optat inscribi IESVM,
 vt vbius reperiat.

S Imemini refugo bis ab orbe recurrit in orbem
 Mobile signifero Solis iter stadio.
 Bisque redit mæror: quavis niger annis in hora,
 Quo sine sole dies, quo sine prole Parens,
 Et nulquam niueæ signant meâ turba columbæ
 Augurium, ac Pueri triste fugacis iter.
 Atque vtinam signent! sed quo magis auis errat,
 Hoc magis in pectus spicula certa iacit.
 Nescio qui fiat, quo longius auolat exsul,
 Hoc propius Gnati cor mihi torret amor.
 Ardeo, ceu Phœbe fraternis obuia flammis, (a)
 Dum procul ab Phœbo triste retorquet iter.
 Te per ego lacrymasque tuas, mi Gnate, measque,
 Has ego, quas læso pectore pasco, faces;
 Per quicquid tibi dulce sacro de flore pudoris,
 Influe Virgineos, influe, Parue, sinus.
 Et potes, & debes, is lucus, & orbis Amoris,
 Vt fugiat, refugoque orbe reflectat iter.
 Vtique facis, poteris. Puer es: iam lude per agros.
 Lude; sed in castos nocte recurre lares,

Virgineone

Virgineone sinu torus aptior vllus alemnno est?
 Grator an casto corde, fit ara Deo?
 Sed quid vbique vagum cassis inuito querelis,
 Nec magis æqua pari, quâ fugit, arte sequor?
 Nunquid t phratæas iter omne reuoluis in oras,
 Et iuuat hic cunas visere Parue tuas?
 Sin tener inuisis Memphitidas exsul arenas;
 Fac, tibi, Gnate, Parens quâ comes iuit, ear.
 Ibo comes; MARIA Mne tuus tum faller IESVS?
 Fallere non nouit Virgine natus Amor.
 Si tamen auersas hoc orbe retorquet habenas.
 Et procul hospes abit, non tamen hostis erit.
 O quoties, dixi, paucis quem carpsimus horis,
 Heu fugit ante diem flos tener ille suum!
 Quod superante sui felix de pignore voti,
 Flos modo lætus Amor, spina doloris erit.
 Siqua Dryas syluis occurrit idonea sculpi;
 Hic IESVM docili, spes mea, sculpe libro.
 Siqua virent, serpuntque nouis violaria pratis;
 Has lacrymas, IESVM queis sequor, opto bibant,
 Inscibatque suis folijs flos omnis IESVM;
 Quem sol in viridi luce, vel astra legant.
 Mater vbique suum quò sic deprendat IESVM,
 Quem flos aureolis pinget vbique notis.
 His dolor & violis MARIA M lacrymabile nomen,
 Et mea purpureo vulnera scribe stylo.
 Pulcher honos viduo sic iam florebit amori:
 Flos sit vt iste meis apta corona comis.
 Flos tener vt crescet; fructus sic crescet amoris.
 An MARIA & IESV pulchrior vllus Amor?

(a) Luna quo magis à solo recedit, plenior
 lucem accipit, uti fit in plenilunio.

ELEGIA XXV.

Somnium B. Virginis de suo
hinnulo.

1. Se tenere hinnulum in gremio B. Virgo existimat.
2. Angeli varijs eum ornant donis.
3. Spem vanam Virgo accusat.
4. Inuitat ut tertio demum die redeat, antecertè stella sibi, uti Magis, Puerum indicet.

Rescidit immeritæ tot fœdera facta parenti:
 Parvulus abrupta devia dextra fidem,
 Ut memini, (longi meminisse doloris imago est.)
 Sole bis elapso, lapsus & ille manu est.
 Intereâ varijs ut ludit opinio formis;
 Haud minus & varium Protea somnus agit.
 Præsertim vacuum si spes rea fraudat amorem,
 Mentiturque nothâ luce salutis iter.
 Credidit ipsa suo (quid non spes fingit amantis?)
 Hinnuleum ceruæ decubuisse sinu.
 Mille parens ludos cui reddit, & oscula mille,
 Et cui delicias mille beata facit.
 Ac cui nascenti tot dona tulere sub antro,
 Nunc etiam superi munera grata ferunt.
 Et decet, an viridem capitis quis tardet honorem,
 Hinnus ubi ceruæ gaudia summa refert?
 Quisq; celer iusti sortitur pensa laboris:
 Pars thyma, pars nardum, pars meliora legit,
 Inque manum venit vltro sacrum textura coronam,
 Quæ rosa sit pratis, aut thyma lecta iugis,
 Sic ubi gestit amans felicis ad omnia somni,
 Et fruitur votis Virgo, nec apta frui est;

Eccè

Ecce repente sinu fugit exsul imago; beato
 Heu! gremio Gnatus nullus, & hinc erat,
 Absentem tamen audit amans, tangitque, videtque,
 Sed terigi se, magis perdere vota fuit.
 Fluxus enim quod donat Amor, mox tollet, vt Auster,
 Qui, breue ver riguo quod parit imbre, rapit.
 Heu! nisi fallacem voto sequor aucupe ventum,
 Venatrix Puerum dum sequor ægra meum;
 Quid iuvat incertis amissum quærare regnis,
 Si magè quærentem me magè præda fugit?
 Et magè perdo, pijs quem sic imploro querelis,
 Ac magè materno fraus rapit atra sinu?
 Sic radios sol, sylua comas, flos languidus ostrum,
 Ver violas, Tyriam perdis amelle togam.
 Sed radius cum sole redit, cum vere rosæ flos:
 Nec cum sole redit, vere, rosæ Puer.
 Paruule quid tardas? non tardat & alter Eous,
 Quem reuehit rapidis tertius orbis equis.
 Altera lux surgit spatium mihi longius æquo:
 Ni quoque par sæclis sit tribus vna dies.
 Immenso paruum nihil est, vbi sperat, amanti;
 Vna dies annum, sæcula que annus agit.
 Est quis, vt hic dicat: breuis est mora; parce dolori:
 Sed breuis in læso nullus amore dolor.
 Rursus in æternas lacrymas funestus Eous
 Ibit, & ibit adhuc, qui prius error iit.
 Sis memor; in numerum Diuûm plaudente theatro,
 Fulgere nocturnam lux dedit alba diem.
 Candida que interpretes Diuûm Berhlemide perâ
 Euoluit, pauper quem legit herba, Deum.
 Aduertit que Magos viridem præsepis ad aram,
 Stella loqui Verbum docta, nec apta loqui.
 Nec te, Gnate, tuæ lux tertia reddit alumna?
 Quod tua stella dedit, sol iubar ipse neget?
 Vilius Arabicis matris caput ergo coronis?
 Præ que nigris sordet candida Virgo viris?
 Eia, redux tandem mœstum Puer influe pectus!
 Luce carens mœsto pectore vita fugit.

Si properas ; simul hæc salus properabit in vlnas.
Te mihi si reddis, me mihi Gnate paris.

ELEGIA XXVI.

Iosephi somnium de hinnulo
sibi elapso.

1. Ioseph mane somniat se videre fugientem per
spinas hinnulum, suo elapsum gremio, quem
persequitur.
2. Id ipse somnium de Pueri amisso explicat.
3. Docet quomodo Puer sese ad spectu parentum
subduxerit.
4. Explicat quærendi Pueri studium bipertito
divisum.

VOX IOSEPHI.

NOx ubi sat pronis moritura pependit habenis,
Quam propior rapidis Phosphorus vrget equis.
Tum mihi mira novis Morpheus simulacra figuris
Exprimit, augurij non caritura fide.
Si mihi cura Puer, quæ nocte, dieque recurfat,
Quid nisi de puero somnia somnus alat ?
Hinnulus hoc gremio mihi vitus abire per auras,
Qui candore niues vinceret, astra fugâ.
Quâ fugit, hamatis seges emicat aspera spinis.
Quâ sequor, inspicant spicula senta pedes.
Sancior infelix, cruor hinc, cruor effluit isthinc,
Pallet ad ærumnas decolor herba meas.
Quique prius viridi flos hic ridebat ocello ;
Semianimi cæpit pallidus ore mori.
Iamque pedi digitos, oculosque aduerto ministros ;
Quæro dein, plagis quæ medeatur, aquam.
Flamma perurendis inserpit adulta medullis,
Cui peperit cæcas spinea sylva faces,

Excitatio

Excitor : excit enim mordacis imago doloris,
 Vana quidem, veri sed cui certa fides.
 Anne putas semper nox ludat inanibus umbris?
 Sæpè vigil somno cura reducit opus.
 Testis ego, testisque parens, ut fugit IESVS
 Ad Pharon; & matrem nunc fugit ille suam.
 Meque super later ille, diuque latebit: eundem est,
 Quo iubet ire Puer, vel quibus errat agris.
 Et quibus in syluis volitat, quibus effugit aruis,
 Cor mihi dulce nocens vnde sagitta ferit.
 Si tanti vacat annales audire laboris,
 Vix satis in questus annus, & annus erit.
 Ordinat innumeris igitur rexenda querelis
 Damna, per inuitas euoluenda moras.
 Anna solemnnes pascebat victima flammis,
 Vina quibus sacros aduocat ara choros.
 Cui seges Inda, suas & cui Panchaia messes
 Mittit, adoratis dona cremanda focis.
 Ergo puer, puerique parens comes aduolat aræ,
 Nubila cui puris fumat acerra sacris.
 Est tamen hic aliquis thuris qui vincat odorem,
 Et cui thus ipsum libat odoros honos.
 Ipse sed ignotus Solyimo nunc aduena templo;
 Postmodò sed pulchro sidere notus erit.
 Inde domum via prona refert Solymitide petra:
 Hinc vir it umbra viro, discolor inde nurus.
 Tres sumus, æqua pari quos iungat dextera nodo;
 Nescio quo casu de tribus vnus abit.
 Is Puer: incertis via quæ rapit inuia campis,
 An fuga, siue repens terror, an error agit,
 Nescio. (Numen enim quis norit, & illius artes)
 Quidquid id est, fugiens, hoc scio, celat iter.
 Tunc ego, tunc Coniux, partimur vterque laborem:
 Par it vtrunque dolor, par it vtrunque labor.
 Mœsta parens dextrum, læuum celer occupo collem,
 Dexter, ut & læuus, fallit vtrunque fidem.
 Iosephum, memini, Syrijs pater anxius oris (a)
 Quærere gestibat, quæ fuga cumque rapit. Quæsierat

Quæsierat

Quaerit, Phariâ Memphis quem detinet aulâ,
 Iosephum; & Regi proxima sceptrâ tenet.
 At nunc Iosepho Ioseph cognominis hæres,
 Incertus Syrijs rursus oberrat agris:
 Hæcioque suum nunc quærit in orbe parentem,
 Sit licet ipse puer; magnus at ille parens.
 Quo sine, quidquid humi premitur, seges horrida spinis
 Vulnerat; & IESVS, qui medeatur, abest.

(a) *Iacob Patriarcha Iosephum suas delicias gestiebat querere, præ desiderio, quem extinctum credebat; & tunc dominabatur Aegypto.*

ELEGIA XXVII.

Iosephus queritur Puerum, uti hinnulum,
 elapsum suo gremio; & inde
 suos dolores exprimit.

1. *Iosephus enarrat Puerum, uti hinnulum, ab se fugere.*
2. *Dolores suos explicat Puer.*
3. *Optat, si non ipse, saltem umbra redeat; uti Ezechia.*
4. *Sin autem, coram se sistat.*

Transfuga securo sic euolat hinnus asylo?
 Sic me, sic placidum fraudat an ergo sinum?
 Semper erat Deus ille mihi, Deus ille Puellus,
 Mascula cui castis confecro thura focis.
 Ille Puer quoties his sedit dulce lacertis
 Ponderis! & augustum tunc mihi nomen erat.

Ille queat fidâ nexus abrumperè dextrâ?
 Abrupit, profugos quâ rapit aura pedes.
 Sic mihi sancte Puer, caræ sic æqua parenti
 Facta ligas, pactis nec tamen vlla fides?
 Sin tibi sancta fides; fidei qui præmia nescis?
 Nunquid amat, quisquis frustrat amantis opem?
 Memiserum! quantis dolor, ah! dolor ignibus vrit!
 Ille rapit noctes, & rapit ille dies.
 Viderit hos IESVS (quid non videt ille) labores,
 Immemori Ioseph excidit ergo sinu?
 Spinea si quouis horrent sata vulnera sulco,
 Pæoniis hinc nullo cur viret herba solo?
 Pæonijs medicos succos sed vt exprimat herbis
 Ipsa salus, Iesse flos satis vnus erit.
 Quamlibet immensum pueri sinus occupet orbem,
 Me tamen excludit, cui breuis vmbra forem.
 Tunc dixi lacrymans: me, me, sic damnat IESVS;
 Quo sine fio cinis? quò meus ignis abis?
 Quot premis ignotis vestigia tristia terris;
 Imprimis heu! animo tela tot inde meo.
 Dic, precor, ecquid amat, si non Puer ille Parentem,
 Ambient, & ardet amans, inque Parente virum?
 Qui pia sit Gnato, pia sit tutela Parenti,
 Ergo mihi nolis reddere gratus opem?
 Si curis sic prima meis sis cura tot annos:
 Vltimus his curis sit quoque fructus Amor.
 Hinc tot vota, viæque, ærumnosique labores;
 Vt, modo quæ ferrem, præmia ferre vetes?
 Quis scit an ipsa latus propior quæ radit IESV;
 Muta licet, Verbum docta sit vmbra loqui.
 Siqua tamen concors hæres comes vmbra, sed infans;
 Proxima iam Verbo disce diserta loqui.
 Eia, breui nunc vmbra sono, precor, innue Verbum.
 Omnis at vmbra siles: vlla nec aura sonat.
 Vmbra vale: malim reuehat rota læta Tonaptem;
 Tum dicam rapidos sol mihi sittat equos.
 Si Phaëtoniadas medio sol axe quadrigas
 Naniadæ imperio, dum ciet arma, stitit: (a)

Marej

Mater vt ad longas spectet, quem perdidit, horas.
 Id sol obsequium denuò ferre neget?
 Non ego Naniades, fateor; sed nescio, magno
 Naniadæ si non sit mihi maior honos.

(2.) Iosue filius Nan, sine Naue, ubi ad Gabaon pugnat contra Chananeos, iussit solem tantisper stare, donec planè hostes fudisset.

ELEGIA XXVIII.

Amoris venatio.

1. Amor Puerum, seu hinnulum venatur.
2. Varios affectus, seu canes viaticos excitat.
3. B. Virgo queritur irritum laborem impendi.

Mœsta sonant igitur raucis iam cornua campis:
 Luctificis concors sylua remugit agris.
 Spesque, Timorque, Pudorque, Audacia mista timori
 Præcipitant volucrem, quæ vocat aura, fugam.
 Haud potis æratas canis vlla tenere catenas:
 Abrumpit rapido vincla, morasque pede.
 Nec minus arripedem rapido traho turbine cursum:
 Ocyor orbandâ tigride cura ruit.
 Nempe mihi vires, & viribus additus ardor;
 Quem gelidis niuibus, nec mare vincat aquis.
 Magnanimus comes asper enim labor vrget amorem;
 Quo sine quisquis amat, nescit amore frui.
 Excursionem nemo omne, cauæ genus omne latebræ,
 Quæ tigris erumpit, vel leo toruus adit.
 Ipse leo, si virgo iubes, nouus ibo Leoni,
 Iusseris: immani tigridi tigris ero.
 Nil fera parua lepus iuvat: ire per arma leonum
 Est labor; is fori pectore dignus honos.
 Quippe piuin vis nulla, metusque absterret Amorem;
 Ipse, vel vnde cadam, suggerit arma timor.

Quamlibet

Quamlibet horrendâ fletat caligine saltus
 Saltus erit talis area nuda meis.
 Aurea quæ gravidâ depromo tela pharetrâ,
 Sol credo radijs induet illa suis.
 Lux ut aberrantem deprendat, & arguat hinnum
 Seu caua saxa regunt, seu via cæca tenet.
 Spicula tum mittam diræ nil conscia noxæ;
 Qui dabit hîc mucro vulnus, is addet opem.
 Adspicis hunc, rapido qui præuolat impete pernix
 Hinnuleum, rapidis quem timor urget equis
 En, illum volucris defigo protinus ictu:
 Nullus at innocuo vulnere sanguis iit:
 Sic & ego vario palantem calle puellum
 Urgebo iaculis; nec dolor ullus edet.
 Sic ait; atque sibi plumosas vellicat alas,
 Et iaculis pennas adijcit inde suis.
 Inde loci properans, vocat agmina conscia voti
 Sæpè sui, & clamat: quâ licet, ite canes.
 Quâ licet, ite canes: quot Amor sub principe curâ
 Dux regit affectus; crede tot ire canes.
 Quâ licet, ite canes: labor vltimus urget; anhele
 Pectore præcipites, quâ licet, ite canes.
 Sed sit ut in campis, vario via didita flexu,
 Currite: currendo sæpè paratur Amor.
 Forsan ad hoc nomen tam dulce, recurreret aberrans
 Hinnulus in gremium cerua beata tuum.
 Nunc & ager, teneris modò sæpè quòd egerat annis.
 Hinnulus, ut ceruæ sit comes vsque suæ.
 Sed nusquam lateri, latus atterit ille parentis.
 Ah! fugit, ac fugiens Parthica tela iacit,
 Siue graues stimulos sub pectore linquit amantis:
 Quales verna perens arua relinquit apis.
 Si quid enim dulci felix amor occupat vsu,
 Hoc perit, hinc læso gliscit amore dolor.

ELEGIA

Ga
 sper
 at.
 endi.
 : 1
 ri
 5
 11
 iber

ELEGIA XXIX.
Noctem infomnem ducit
B. Virgo.

1. *Stellas interrogat, nuncubi Puerum spectant.*
2. *Luna respondet sibi nusquam visum puerum.*
3. *Sol tandem adserit agere Ierosolymæ.*

Nox subit, & tacitos vigil euocat Hesperus ignes,
Ac niuis pernox Luna recurrit equis.
Iam placidum suadent tranquilla silentia somnum;
Dum silet omne pecus, dum silet omnis auis.
Nulla graui sed cura silet sub corde parentis
Nox erit in tristes peruigilanda moras.
Accliuo sedet ergo solo s quo sedit, ab ipso
Gramine, gramineum substruit arte torum.
Inde uerecundis laxans sua uerba querelis,
Nescio quos dubio uersat in ore sonos.
Tandem suspiciens tacito labentia cælo
Sidera; perspicuas ætheris ire faces,
Dicite, stens dixit; (nam vos lux conscia) stellæ?
Nuncubi de puero nuncia certa meo?
Hæc ego mater ouans, illo quæ pauit alumnum
Vbere, (quale suat Virgine matre) Deum,
Vos equidem uidi festos (meminisse potestis)
Ad Bethlen hilari ducere nocte choros.
Quin etiam fulsit lux clarior omnibus astris;
Cynthiaque est albis ocyûs orta rotis.
O ego tum felix, pleno dum candida uultu
Lustrauit rutili culmina dia specûs!
Torus & in tenues æther descendit aristas,
Magnus ubi tenero uagijt ore puer!
Visa mihi tum Bethla nouum de Numine cælum
Fulgere cælestes hic tot ière chori.
Conscia quàm veri tua uox tunc, Angele, dixi
Naper erat! tantum quo modo ducos decus!

Nascenti

Nasceni Pueri tot si nox gaudia fudit :
 Nunc vbi iam natum quaero, negabit opem ?
 Pleiadesque, Hyadesque, quibus fuit imbrifer humor,
 Dicite, vel lacrymis par liquor ite meis.
 Manaliq̄ue Vrsa, polo cui peruigil excubat ignis,
 Dic vbi nocturno iam latet orbe Puer ?
 Me fugit hoc, stellas quis velit habere magistras,
 Pernox queis oculus, cum mare lustrat humum ?
 Cui sic siderea Regina decora chorea
 Visa loqui, radijs si tamen apta loqui est :
 Nil nocti, & Pueri : qui cum sit clarior ipso
 Sole, putas illum nox queat atra pati ?
 Hæc ita, mœsta Parens quas iam diuertet in oras ?
 Certa fides soli est : experiamur ait.
 Dic pater Heliadum, quo non sit certior index,
 Indicio Gnatum, fac sequar, oro tuo :
 Perspicuis siquidem lustras vigil omnia flammis,
 Quæque per alta patent, quæque per ima iacent,
 Ut quid agas noris : si nescis, quarimus illum,
 Quo sine lux Soli nulla, nec vllus honos.
 Nunc age, dic Titan, (frustrâ Titanida Lunam
 Consului) gressum quo rulit orbe Puer ?
 Is semper mihi primus amor, semperque voluptas
 Ultima ; quo semper sospite, sospes ero.
 Quem modo si reperis, geminos seruabis in vno
 In Pueri certe non nisi viuo meo.
 Si cado : posco meos æternum viuat ut annos.
 Optima pars vitæ viuat ut ipse meæ.
 Sol quid ad hæc ? roseis emerfit pulchrior undis,
 Purius & pulchro sparsit ab ore iubar.
 Atque loqui radijs (radij vim vocis habebant.)
 Visus : iò ! felix i mea mater, ait.
 Iam decus ille tuum Solymas Puer hæret ad aras.
 Quis nescit, Solymâ quale det vrbe iubar ?
 Mira loquar ; sed vera, nouis micat ignibus ignis ;
 Scilicet arâ sacras vertit in astra faces.
 Dixerat : & radio propiore salutat Eous
 Virginis ora ; nouum sol trahit inde iubar.

H

Inde

Inde (fide maius) soli sol alter oriri
 Visus, & ire nouus Virginis ore dies,
 Et quis adhuc dubitet, gemino sub sole puellam
 Posse latere; merum qui sit vbiq; iubar?

ELEGIA XXX.

B. Virgini Pueri se sui delicijs fraudari
 ingemifcenti condelet
 Ioseph.

VOX IOSEPHI
 AD VIRGINE M.

I Am sine Mâre Puer, per saxa, per inuia curfat,
 Deuius obscuris ergo viator agris?
 Et sine prole Parens incertis turbida votis,
 Ter cum sole redux horrida lustra secat?
 Et bis agens trepidas somni sine munere noctes,
 Mille per amfractus, nubila cura redit?
 Quò vaga Virgo ruis, tugurî cui limen, & ara,
 Quam Solymæ lustras, vltimus orbis erant?
 Et iam nulla ruis innectens vincula curis,
 Protrahis immensi triste doloris iter?
 Vt chalybem tacitâ magnes trahit arte, sequacem
 Iris aquam, paleas succina, ramus ouem:
 Sic & Matris amor rapit in sua vincula Gnatum,
 Sed fugit auersis, ceu foret hostis, equis,
 Hæccine summa tuis floreat adorea curis;
 Si nequeas fructu cœlite Virgo frui?
 Si qua Parens decimæ tulerit fastidia lunæ;
 Ante suos ludit pumila turba pedes,
 At puero ludus, tibi non nisi nescia ludi
 Cura, vel è curis hinc timor, inde dolor.

Et gemis;

Et gemis ; & nescis, matrem cur vitat alumnus :
 Ut quid enim ? pueri lusis id, ane dolus ?
 Terror, an ira, piæue recens offensa Parentis ?
 Absit, abest crimen Virgine: Paruus amat,
 Et pia Mater amat, quem nescia quærit, amantem ;
 Vulnificasque absens accipit inde faces,
 Arcus abest, an adest, dubito, in noua damna parentis ;
 Ignea tela redux cuibrat hostis Amor :
 Tela quibus blando solem Puer vreret igne ;
 Aut si nobilior sole quis ardor ear,
 At nil non patiare ; ferēs vel mille pharetris
 Spicula missa, Puer si modo præsto iacit.

ELEGIA XXXI.

B. Virgo cum suo Iosepho Puerum inuestigans , spondet illi viatori, siue pastori, qui eum indicarit, munus.

1. B. Virgo & Ioseph Puerum indagant.
2. B. Virgo petit, num quis obuium habuerit Puerum :
3. A quo, esto sit paruulus, magna dona recipiat.
4. Adferit his erumnis suam probari fidem.

Virgo, vir adde comes, partitur vtrimque laborē,
 Hic Solymam, Solymos illa reuisit agros.
 Equus vtrimque dolor ; si non in Virgine mœror
 Acrior, in Gnato quam sua vita fugit.
 Immemor ergo sui Virgo, teneri ue pudoris,
 Lustrat in exasis ardua saxa iugis:

H ij

Obuia

Obuia siqua ferant oculis vestigia parui
 Errabunda pedis, qua via cumque rapit.
 Et sic orsa queri est; raras vox parca querelas
 Frustrat, adhuc hincit hos tamen egra sonos:
 Fors illum tenet umbra, nigro que secubat antro;
 Forsitan aprico decinet herba solo:
 Forsan & his, quos specto procul, sub montibus errat,
 Forsitan & valles, & iuga sola terit.
 Quis scit an hæc deserta perituerit, & quibus olim
 Suceerat Elias, Sinica resqua subit.
 Fortè peregrino quod si quis in orbe viator,
 Seu vir, siue nuptus par quoque tendat iter:
 Vos ait o si cura mei est, Puer obuius vsquam
 Si steterit, Pueri dicite, mater vbi est?
 Mater vbi est? facili que manu contingue dextram;
 Et facilem comiti iunget vtrique manum.
 Obuius adsurget illi chorus omnis Amorum:
 Ecce rerique alis Dux iter ille suis.
 At Puer hic parvus, quid tum? sua copia paruo
 Non deerit, magnas quo minus addat opes.
 Faruus onyx, paruisque adamas, paruisque pyropus,
 Grande tamen rari muneris instar habet.
 Quia & apis non magna fauos, paruisque racemus
 Nectar alit: paruis gratia rebus inest.
 Festiui Pueri quem non inuitat amorem
 Gratia, qua gratas quisquis amatus, amat?
 Videris haud dubium tu, quisquis es ille, viator;
 Vltro sequere, simul te volet vltro sequi.
 Pacatum regit ille suis sub legibus orbem;
 Maxima cui paruo pectore cura sedet.
 Nunc agetum mihi, quaeso, pium modo que re Puellu:
 Quæsito ab Pueri præmia magna manent.
 Non procul inuenies, quid non speremus amantes?
 Quis scit, & hoc nescit Dux sit an ille tuus?
 Dux certe meus iuit heri Puer omnibus aruis:
 At hodie nullo stat comes ille solo.
 Siccine, qui Solyma radios iubar altius arã,
 Absistas sociã, lux mea Gaare, manu?

Nec meus

Nec meus esse velis, rot adhuc fallentibus horis?
 Qui tam lentus abes, quo sine vita perit,
 Dum modò sint horæ longi duo sæcula luctus,
 Quæ parit amisso nubila sole dies?
 Iam scio quid sit Amor: daris in coribus alas
 Atterit, vt fugiat, nec reuolare queat,
 Cur adijt Solymas supplex ad Numinis aras,
 Numen vt hîc perdat, dum redit, orba Parens?
 Hæcine sancta fides, pietas si fallat amantes?
 Quod pia sim, me cur impia damna grauant?
 Impia si sint damna, meis, quæ sanctus alumnus
 Imperat, est damnis experienda fides.
 Experiare licet, mi Paruule, Matris Amorem,
 Crescit ab ærumnis, quem dolor vrget, Amor.   ”
 Quid moror ergò? moras Amor igneus odit & horas: ”
 Quicquid agit, puncto prouinus vrget agi.   ”
 En, properat; nec plura: inuat labor asper. IESVM   ”
 Qui sequitur, nescit triste laboris onus.   ”

H iij.

ELEGIA

ELEGIA XXXII.

B. Virgo viatores de Puerō
interrogat.

1. *Viatores de suo Puerō interrogat.*
2. *Describit eius pulchritudinem.*
3. *Suum in vestigando studium exprimit.*
4. *Vanum tamen laborem accusat.*

N Vlla tot emensis cui meta stat vltima campis,
 Lassa sub hac palmā debile flecto latus.
 Arque viam propter, puluis quā plurimus vndat,
 Aduenaque in spisso puluere spissus adit;
 Vos precor, eia viri, Solymus quos euocat ignis,
 Dicite, lux Gnati nuncubi visa mei est?
 Vosque nurus Syriae, Sidoniadesque puellae,
 Dicite; vos Pueri nuncubi tangat amor.
 Tangat amor (voueo) profugi, quem venor, Alumni:
 Dulcior haud vllus fructus amoris erit.
 Mox illi roseas portas Aurora recludet;
 Viderit vt casto surgere manē toto.
 Aureaque astrigerum prætexit vespera velum;
 Viderit vt somno lumina fessa premi.
 Quid Pueri roseas auras, radiosue decoros
 Enumerem? numero ceditis astra meo.
 Quā secumque tulit; flos pulchrior omnis & arbor
 Emicat, & pictis ridet amæna comis.
 Lux tamen hæc tam clara latet. quis crederet vmbra?
 Qui prius his oculis sol, modò nimbus erit.
 Nunquid & est Puerō fraus, cui mens nescia fraudis?
 Quidquid id est; Matris gaudia fraudat Amor.
 Ludus Amor Gnato, quo non sit pulchrior alter;
 Qui nunc sit superum forte remensus iter,

Aut alit Hesperios, alio vel in orbe Britannos,
 Vt bibat è Tamesi, diuite siue Tago.
 Sic licet ætherias petat, vt Iouis armiger, oras,
 Aut terat ignotum solus, vt agnus, iter:
 Mœsta ramen scopulos volucris super emico cursu,
 Quæque rigent densis hirta fruteta rubis.
 Hæc ego de speculâ turres contemplor & arces,
 Quæque parent Syrijs diuisa regna plagis.
 Et sicunde Puer varijs occurrit in agris,
 Illicet hunc IESVM suspicor esse meum:
 Aut mihi de tenero qui nunciet omen IESV,
 Aut memor huc saltem nuncia verba ferat.
 Inde cauis procurro vijs, & compita scindo;
 Rursus inexpertas sedula lustro plagas.
 Pulueræ nubis si quis globus errat arenis;
 Aduena fors Pueri de pede puluis adest.
 Si Zephyrus dubias quid lene susurrat ad aures,
 Nunciat hic IESVM forsan adesse meum.
 Et volucris folium si mobile palpitât aurâ;
 Dico gemeas: denso fortè later folio.
 Denique si qua breues arctant vestigia sulcos;
 Has memores IESV suspicor ire notas.
 Omnibus in rebus sic auguror omnia vota.
 Omnibus at votis lugubre capto nihil.
 Quò magè promta sequor, minus adsequor orba Puellû.
 Et magè me perdo, quo magè quæro Deum.
 Nec tot adhuc reuocatur amans Puer ille querelis,
 Quem mare, quem tellus, quem tenet æthra suum.
 Heu! malè nunc pietas artes exercet amoris;
 Ars si nulla Deum corde, manuue capit,
 Qua capiam nunc arte, capi si corde Parentis
 Abnuat; vnde sibi retia texit Amor?
 Hic quæ vena trahit venam, fibra plurima fibram:
 Dic pia fila, quibus construat arte plagas.
 Quo si corde capi velit, vt sacra præda parenti;
 Viuet ad hanc prædam bis sibi salua parens.
 Nec poterit, (mors frange tuos, iam vinceris, arcus.)
 Dixit Amor, vitæ vita secunda mori.

H iij

ERo

120

Esto vel extremo lethi de frigore vultus

Falleat : his gliscet ignea vena fibris.

Nam fata vita Deo nullis obnoxia damnis:

Post animam hoc animus corde superstes erit.

Vnde vel egelidis mors cede sepulta fauillis;

Vira sub exsanguis posthuma corde salit.

Nec valet his animæ vis ignea cedere venis:

Queis Puer hæret amans, cederet exsul amor?

Attamen his oculis cessit, qui cedere fibris

Nescit, adest semper, qui mihi semper abest.

LIBER